

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue number: Sixty-four

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

- World Missions in the Home
- Dressing for my Husband
- From Baby Caps to Army Hats
- Queen of the Castle
- Green to Go
- Get Ready for an Adventure
- Four Abortion Attempts
- Goodbye to Overeating
- Nature Projects for Children
- Courageous Mothering
- God Provides
- Training Sons

To receive weekly encouragement, send a blank email to subscribers-an@aboverubies.org

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES, PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates

TISK: McQuiddy Printing Company, ZDA

NASLOVNICA: Vesele matere. Od leve proti desni: Monique Campbell z njunim drugim sinom – Harrison vernon (11 mesecev), Serene Allison z njunim četrtem otrokom – Vison James (4 meseci), Evangeline Johnson z njunim osmim otrokom – Sahara Oasis (4 mesece) in Pearl Barret z njunim petim otrokom - Autumn Rose (7 mesecev). Slikala: Danna Nicholson.

Tiskano: julija 2005

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, avgust 2009,

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: štiriinšestdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom.....	4
Rada imam darila.....	6
Svetovni misijoni za mojo mizo.....	7
Pustite jih naj zajadrajajo kvišku.....	9
Neizgovorjeno sporočilo!.....	11
Najboljša mamica.....	14
Otroška čepica vojaškemu klobuku.....	14
Življenje kraljice.....	15
Na pohodu je zeleno.....	19
Spoznajte družino Arndt.....	23
Ste pripravljeni na avanturo?.....	29
Tuckerjeva zgodba.....	31
Hočem moškega.....	37
Kasneje.....	37
Reševanje dojenčkov s posebnimi potrebami.....	37
Ste utrujena od stalne utrujenosti?.....	38
Vzemite si čas za Božja ročna dela.....	42
Pet jopičev.....	44
Treniranje Jacka.....	45
Midva jih ne zaščitiva.....	48
Avtomobilski ključi niso za dojenčke.....	48
Kaj ste naredili glede najbolj pomembnega dogodka v zgodovini?.....	49
Sonce še vedno vzhaja.....	49
Materinstvo.....	53

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Mnogo žensk pošilja e-sporočila in prosi za naslovnico revije z najinimi hčerami in njihovimi novimi dojenčki. Upam da boste uživale. Prav tako sem vključila najino snaho Monique, ki trenutno z nami živi na posestvu. Lahko si predstavljate ljubke trenutke katere smo imele skupaj z našimi dojenčki. Imava še dve drugi ljubki snahi – Simone in Sharon katera pričakuje v septembru. Od leve proti desni so: Pearl z Autumn, Serene z Vision, Monique s Harrisom in Evangeline s

Saharo. Te fotografije so bile posnete na našem dvorišču v ljubkih gozdovih Tennesseeja. Vsaka od deklet je ponovno nekaj napisala v tokratno številko Above Rubies, tako da si jih boste na ta način lahko približale.

Minuli teden so se moje hčere odločile, da bodo imele piknik z otroki pri bližnjem potočku. Ko sem se jim pri kosilu pridružila, sem videla 19 otrok (štirje dojenčki) kako se veselo skupaj igrajo. Potem sem spoznala. Vsi ti otroci so moji vnuki. Vsi so ena družina. Imajo zabavo in nimajo potrebe da bi še koga dodatno povabili! Pravzaprav, za najine vnuke (trenutno 19 od

25) je tukaj na našem posestvu je vsak dan zabava. Razen kadar se se šolajo na domu, so sicer vsak trenutek skupaj. Odločili smo se da če se bo hotel odseliti eden, da se bomo odselili vsi skupaj.

Vem da boste navdušene ko boste izvedle da je končno na voljo Serenin in Pearljin nov CD, *Soothe Me (Pomiri me)*. Všeč vam bo. Ne samo da boste pomirjene, blagoslovljene in navdihnjene, temveč boste z veseljem opazovale ples vaših hčera. Pesmi življenja bodo v njihova srca posejala semena resnice o materinstvu in zakonu, ki bo z njimi živel za vedno.

Spomnili se boste čudovitega majhnega Liberijskega otroka na naslovnici zadnje številke revije *Above Rubies #63*. Grace je eden od trojčkov, katere je posvojila družina Forder iz države Washington. Robert in Kimberly Forder sedaj njun dom

prodajata in se selita v Nigerijo skupaj z njunimi osmimi posvojenimi otroki. Na kakršen koli način želita pomagati obnoviti življenja ljudi v od vojne raztrgani Liberiji. Veliko veselje je bilo ko smo bili pred kratkim pri njih in se veselili z njunimi otroki. Trojčki so videti zelo zdravi in so zelo zrasli odkar sem jih iz Liberije pomagala odnesti domov. Ena od njihovih starejših bioloških hčerk je prav tako na njeni poti služenja Gospodu v Liberiji.

Prav tako sem imela privilegij biti pri Zackeyevi družini v zvezni državi New York. Družinam pomagata posvojiti otroke iz ACFI (Afriškega krščanskega mednarodnega združenja) sirotišnic v Liberiji. Več o njuni družini boste prebrali v tokratni številki revije *Above Rubies*. Razburljivo je bilo gledati fotografije posvojitvenih družin. Tam je sedaj okoli sedemdeset otrok, ki so v postopku posvojitve iz ACFI sirotišnic in nova povpraševanja dnevno prihajajo.

Zanimivo je da imajo skoraj vse posvojitvene družine že pet ali več otrok. In nobena družina ne posvoji samo enega otroka. Vsi posvojijo dva, tri, celo štiri in jih sprejmejo v svoje velike družine. Dve družini sta jih posvojili pet! Ti otroci bodo šli domov v Arizono, Kalifornijo, Kolorado, na Florido, Havaje, Illinois, Kansas, Michigan, Montano, New York, Ohio, Tennessee, Texas in Wisconsin in še v Avstralijo, Kanado, Veliko Britanijo in na podeželje Grčije!

Sirotišnica [Acres of Hope](#) običajno vsak mesec pošlje ven okoli dvajset informacijskih paketov; sedaj jih mesečno pošiljajo ven šestdeset! Prav tako jih je veliko v postopku posvojitve skozi WACSN.

Zame je to izpolnitev zadnje preroške obljube, ki nam jo je dal Bog in s katero se Stara zaveza zaključí. Malahija [4,5-6](#) (CHR) pravi: „Glej, jaz vam pošljem Elija proroka, preden pride dan Gospodov, veliki in strašni. In on obrne srce očetov k otrokom in srce otrok k njih očetom, da ne pridem in ne udarim dežele s prokletjem.“

Mi vemo, da so se te besede prvotno izpolnile v življenju Janeza Krstnika. Evangelij po Luku [1,16-17](#) nam govori: „Veliko Izraelovih sinov bo spreobrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. In on sam bo hodil pred njim z Elijevim duhom in močjo, da obrne srca očetov k otrokom, nepokorne k modrosti pravičnih in ustvari za Gospoda pripravljeno ljudstvo.“ Bog je pripravil ljudstva za Jezusov prvi prihod z obrnitvijo src očetov (in seveda to vključuje tudi matere) nazaj k njihovim otrokom.

Bog je Oče. On hrepeni po tem da bi videl da se podoba Njegovega očetovstva razodene in deluje v svetu. Bog je avtor družine. To je prišlo iz Njegovega srca in to je način katerega je On načrtoval za nas kako živeti na tej zemlji. Božji dokončni načrt je da bi vsaka oseba živela v družini. On želi da osamljeni živijo v družinah. On želi da se naša srca obrnejo k Njegovemu srcu, ki je družinsko srce. Božje srce je za otroke. Oni so del Njegovega kraljestva. On jih nikoli ne odslovi.

Ko so apostoli pograjali starše ker so svoje otroke pripeljali k Jezusu, je bil On zelo nejevoljen in jim je rekel: „Pustite otročiče, naj pridejo k meni, ne branite jim, zakaj takih je kraljestvo Božje.“ (Evangelij po Marku [10,13-15](#) ,CHR)

Kakorkoli, mi bomo dokončno izpolnitev Malahija [4,5-6](#) šele videli. Mi še nismo videli „velikega in strašnega dne Gospodovega“ in Bog pripravlja poti za Jezusov drugi prihod na isti način, kot jih je On pripravil za Njegov prvi prihod. Obljuba ne govori da bo to On naredil z velikimi znamenji in čudeži. On pravi da bo On to naredil z obrnitvijo src očetov in mater k otrokom.

Bog se dotika src očetov in mater po vsem svetu. Veliko src se predaja Bogu da objamejo otroke katere On želi da jih imajo. Mnogi so se pokesali ker so sprejemanju Božjih otrok rekli „Ne“ in so opravili obratno sterilizacijo. To vse pripravlja pot za Gospodov prihod. Toda to še ni vse. To obračanje ni samo obračanje k otrokom katere nam je Bog dal biološko, temveč tudi k otrokom ki nimajo družin. Bog jih ne želi pustiti brez matere ali očeta. Ni mišljeno da bi otroci živeli v inštituciji. On želi da živijo v družinah. To je čista in pristna vera. To je to kar ugaja Očetu. (Jakobovo pismo [1,27](#))

Videti je kot nemogoče opravilo. V svetu je danes milijon sirot. Kako lahko poskrbimo za vse? Eden za drugim. Prepričana sem da poznate zgodbo o tisočih zlatih ribicah, ki so nasedle na obali. Neka ženska jih je pričela eno za drugo metati v vodo. Moški, ki je prišel mimo je vprašal: „Kaj počnete?“ „Rešujem zlate ribice,“ je odgovorila. „Nemogoče opravilo,“ se ji je posmehoval. „Ne morete narediti razliko glede na vse te tisoče nasedlih na obali.“ „Jaz lahko naredim razliko tej,“ je odgovorila medtem ko jo je vrgla v morje.

Vsaka sirota ki je posvojena in zanjo skrbi ljubeča družina, temu otroku naredi spremembo. Ta otrok lahko naredi spremembo svetu!

NANCY CAMPBELL

Rada imam darila

Ljubim darila! Kdo jih ne? To je tako dobro kot sem odrasla v svoji družini kjer so nam dajali čudovita darila, celo v rosnih letih! Eno od največjih daril, katerega smo kadarkoli prejeli, nam je bilo dano ob mnogih priložnostih. Seveda je prišlo v različnih ovojnih paketih! Tukaj je nekaj teh ovojev:

„Vange! Nadeni si nasmeh na svoj okrogel obraz!“

„Prenehaj z jokom ali pa ti bom dal nekaj da boš imela za kaj jokati!“

„Znebi se kislega pogleda iz svojega obraza!“

Mogoče si ne boste mislili da je bil to material za ovijanje daril!

Pravzaprav je bil to največji dar katerega sta nam naša starša kdajkoli dala. Darilo je bilo Nobenega samopomilovanja! Nikomur ni bilo dovoljeno da bi se valjal v samopomilovanju – kadarkoli. Pod nobenim pogojem. Pika. Nobenih šob, nobenih tihih mulanj, nobenih slabih razpoloženj kadarkoli sploh!

Zakaj? Zato ker samopomilovanje uničuje usodo. Ker ta usoda zavisi od Boga, samopomilovanje pa je glede samega sebe! Najhitrejši način za uničenje vaše

vizije materinske usode v vaših otrocih je dovoliti samopomilovanje. Najhitrejša pot za uničenje gorečnosti vaših otrok, trdnosti in življenjske izkušnosti je, da jim dovolite samopomilovanje.

Besede: „Kaj pa jaz?“ ali „To ni pošteno!“ so prišle iz brezna in so ostale v breznu. Naš dom je bil napolnjen z obilico ljudi, obiljem vizij, obiljem hrane, brezkompromisnimi osebnostmi in mnenji ki so letela sem ter tja, toda temu darilu nikoli ni bilo dovoljeno da bi odletel iz naših življenj. In tako tudi ni.

Mogoče boste rekli da so naši starši šli do skrajnosti, da to uveljavijo, toda to nas je naredilo zelo prožne v svetu, ki ni vedno pravičen! Trda trkanja življenja postanejo otekline namesto zlomov, težave postanejo izzivi, pogrebne pesmi postanejo čudovita glasba, zato ker kislo zvonečemu zvoku samopomilovanja nismo dovolili izvajanja!

Ljudje vas ne bodo užalostili in same sebe boste v življenju našli stoječe, namesto naglega padca zaradi nešteti ljudi ki vam govorijo da: „Življenje ni pošteno, torej zakaj ne bi priredili samopomilovalno zabavo.“ Kot bi moj oče rekel v enem izmed ovojnih paketov: „Preboli to!“

Kakšna darila dajete svojim otrokom?

Vaša prijateljica Vangi!

p.s. „Nasmehni se – kadar si mrk si videti grd!“

EVANGELINE JOHNSON

Primm Springs, Tennessee, ZDA

Howard in Evangeline imata sedaj osem otrok: Zadok (12), Sharar (11), Rashida (9), Crusoe (7), Jireh (6), Arrow (4), Tiveria (2) in dojenčica Sahara Oasis (njeno ime se ne izgovori Sahara, temveč Sa-hah-ra).

Svetovni misijoni za mojo mizo

„Mami, mami! Ali uganeš?“ mi je moja osemletna hčerka navdušeno povedala po enem od naših prebuditvenih srečanj v cerkvi. „Odšla sem gor in se predala da bom šla na misijonsko polje! Gospod mi je rekel da On želi da odidem na Kitajsko!

Mama, moram se naučiti kitajščine! Ali lahko letošnje leto izobraževanja na domu počneva to?“

Nežno sem se za nekaj minut pogovorila s svojo zelo navdušeno hčerko in ji zagotovila da bova več izvedeli o kitajskem učnem načrtu, jo objela, in poslala da čudovito novico pove očetu. Kasneje, po cerkvenem prigrizku, smo se o tem pogovarjali za našo mizo. Pogovarjali smo se o služenju in kaj je Gospod vsakemu izmed nas pokazal. Bili smo za mizo ko je moja draga hčerka nam vsem naredila najbolj presenetljivo globokoumno izjavo. Rekla je: „Mama, mislim da se nekateri ljudje bojijo podati v misijone, ker še nikoli niso imeli misijonarja pri sebi na kosilu.“

Nisem se mogla otresti teh besed! Cel teden sem o njih razmišljala v svojem srcu. Ko sem jih preko tedna opazovala, sem opazila navado za našo jedilno mizo. Ob vsakem obroku – zajtrku, kosilu in večerji – smo izvlekli misijonarsko molitveno kartico in molili za različne misijonarje. Imamo preko sto molitvenih kartic v košarici na naši mizi, kar predstavlja misijonarje ki služijo v šestdeset različnih državah sveta. V naši družini nas je sedem in vsak ima določen drug dan kot njegov dan da moli pri vsakem obroku in izvleče misijonarsko kartico. Za kako veliko misijonarjev so najini otroci v zadnjem letu osebno molili!

Nekega večera pri večerji je moj sin izvlekel misijonarsko kartico, in molili smo za to družino. Premišljevala sem o njih ko so bili še okoli naše jedilne mize. Spomnila sem se čudovitega časa za druženje ki smo ga delili z njimi, ko so se nam lansko leto za praznik dela (op. prev.: v ZDA je to prvi ponedeljek v septembru) pridružili na pikniku. Tudi otroci so gotovo premišljevali o tem. Kmalu so se tudi pričeli pogovarjati o tej misijonarski družini. Po obroku so sedeli za mizo in risali slike za to družino, da bodo vedeli da smo zanje molili ter mislili nanje, medtem ko so služili Bogu v oddaljeni deželi.

Te noči, potem ko so bili otroci v postelji, sem se usedla za našo mizo z našo košarico misijonarskih kartic pred seboj. Ena misijonarska družina ima sedem kartic v naši košarici. Vsakokrat ko izvlečem njihovo kartico se nasmehnem. Prišli so k nam na večerjo, na dopust iz zahodno afriškega naroda. Ko so zagledali našo molitveno košarico, so „položili karte na mizo“ rekoč da potrebujejo dodatno molitev in obljubili smo jim da bomo molili.

Tam je bila družina z devetimi otroci, podobnih starosti kot moji otroci, ki so se ob obisku v naši hiši tako dobro zabavali. Potem je bila še druga družina z majhnim dojenčkom katerega so vsa najina dekleta želela pestovati!

Tam je tudi star misijonarski par ki je svoje otroke vzgojil na polju in je v Južni Ameriki posejal na ducate cerkva. Osvežili so nas z zgodbami o igranju nogometa z najstniki, kjer so jih še istega dne polovico pripeljali k Jezusu. Naslednja kartica me spominja na mladi par, oba vzgojena na misijonskem polju. Sedaj se pripravljata na služenje Gospodu na še enem polju v potrebi. Naši otroci so uživali ob pripovedovanju kako so se vsako nedeljo z ladjo odpeljali po reki navzgor in kako v deževnem gozdu spijo v visečih mrežah.

Oh, ti časi so bili več kot romantični ideali potovanja z letalom po svetu! S približno vsakim ducatom misijonarjev ki so v zadnjih nekaj letih prisedli in jedli z nami, smo se mi naučili o otrocih v tistem delu sveta. Vedno smo izzvani zaradi velike potrebe in ognjih prebujenja ki migotajo v mnogih delih našega sveta. Spoznali smo misijonarje in njihove otroke in lahko zanje molimo z razumevanjem. Lahko jim pišemo in smo jim v vzpodbudo.

Gostoljubnost je tak blagoslov zame in za našo celotno družino. Nimamo samo misijonarjev, temveč se naša miza razprostira za vse vrste ljudi! Verjamem da kadar smo mi „gostoljubni drug do drugega brez godrnjanja.“ (1. Petrovo pismo [4,9](#)), da to jača telo Jezusa Kristusa. Kakorkoli, misijonarji za našo mizo imajo

posebna mesta v naših srcih. Na nek majhen način, je to ena izmed poti da smo tudi mi kot družina soudeleženi v Veliki Nalogi (Evangelij po Mateju [28,18-20](#)).

Povzpela sem se po stopnicah in eno izmed najinih deklet našla s prižgano lučjo. Njen atlas je imela (atlasi so med najinimi otroki zelo popularni – sprašujem se čemu?) odprt in gledala na določen del sveta.

„Kaj počneš, draga?“ sem jo vprašala.

Presenečeno je pogledala. „Pravkar sem razmišljala o vseh mojim prijateljih, ki živijo na tej strani. Mogoče bom tudi sama nekega dne odšla tja. Ali pa mogoče Bog hoče da ostanem tukaj, da povem ljudem o Jezusu in imamo misijonarje na kosilu in da zanje tudi molimo.“

To je zapuščina na katero bom ponosna da bo šla naprej!

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA

kimberly@joyfulmomma.org

Žena Martinu že 13 let in radostna mati Ruth Christene (12), Judah Martin (10), Anastasia Noelle (8), Esther Dagmar (7) in Isobel Kimberly (6).

p.s. Kimberly je našla spletno stran www.chinese-holybible.com s kitajskim učnim načrtom za najmlajše. Kupili so knjigo „Kitajske pismenke za najmlajše“ in so se doslej, kot družina, že naučili štiri pismenke.

Kimberly je napisala dve knjigi

Uspevati na enem dohodku

Kako ne samo PREŽIVETI, temveč CVETETI na enem dohodku!

Časi tišine v glasnem gospodinjstvu

Kako kot mati imeti predano življenje!

Obe knjigi sta na voljo kot običajni knjigi, kot tudi v elektronski verziji na spletni strani www.joyfulmomma.org – Majhen košček spletne spodbude ene matere drugi materi

Pustite jih naj zajadrajo kvišku

Z razburjenjem in pričakovanjem v najinih srcih sva s sedemnajst letno hčerko Liso odšli na Južni Wisconsiniski *Above Rubies* družinski kamp. Medtem ko sva se vozili, mi je povedala o čudovitem razgledu katerega je to jutro opazovala. Medtem ko smo bili zunaj na dvorišču, je njeno pozornost pritegnilo nebo na katerem je sonce čudovito metalo svoje žarke okoli robov velikega valovitega belega oblaka. Ko je srkala

lepoto tega pogleda je opazila velikega ptiča jadрати pred oblakom. Svoja krila je premikal komaj zaznavno. Zračni tokovi so ga dvigali malo tu in tam, toda večinoma je brez napora lebdel visoko v zraku. Dolgo časa je opazovala, osupla nad tem veličastnim ptičem. Čutila sem, da si moram to opažanje vtisniti v svoje srce. Naslednje jutro sva se odpravili na zgodnji jutranji sprehod po zemljišču centra za oddih. Nenadoma je Lisa s pogledom bežno oplazila nebo in osupla vzkliknila: „Mama! Pogledj! Ptič!“ Pogledala sem navzgor in zelo verjetno je bil nad nama še en beloglavi orel, veličastno in tiho lebdeč v višavi. Obe sva v osuplosti stali in čutili Gospodovo prisotnost. Gospod je pritegnil mojo pozornost in odločila sem se da pogledam kaj Beseda pravi o orlu.

V Devteronomiju (5. Mojzesova knjiga) [32,11](#) (CHR) je orel prvič omenjen v Bibliji. Kakšen materinski verz! „Kakor orel izpodbuja k letanju gnezdnike svoje in nad svojimi mladiči leta, razprostira peruti svoje, jih nanje jemlje in jih nosi na krilih svojih: tako ga je Gospod sam vodil...“ Ah! Kaj Gospod tukaj poudarja? Dragulj našega starševstva je „pošiljati jih ven.“ To je čas prehoda iz odvisnosti od nas, do neodvisnega življenja z Gospodom. Kako pomembno mora to biti Bogu, da je to tu omenil do takšne podrobnosti.

Rojeni so za polet v višino!

Orlove samice so znane po tem da so čudovite matere in dobre dreserke. Toda pride čas ko bo mati rekla: „V redu, vi strašni orličiči, zelo vas imam rada, toda nisem vas vzgojila samo zato da ostanete tukaj v zaščiti mojega toplega gnezda. Čas je da poletite! Čas je da preizkusite svoja krila! Čas je za polet v višino!“ Ona vzpodbudi svoje gnezdo! Ve da imajo njeni mladiči višji namen kot da ostanejo v njenem zaščitenem bivališču. Tako gredo ven da izpolnijo njihov od Boga dani namen za katerega so bili prizadevno pripravljene odkar so se njihovi majhni kljuni prvič prebili skozi njihovo lupino. Bodite pozorni na to, da je ona tam da jim pomaga v prehodni dobi, toda cilj je da jih pošlje ven da poletijo v višave v vsej njihovi veličastnosti!

Oh, da bi se mi učili od orla! Mi imamo tako radi svoje otroke. Zanje smo položili svoja življenja. Mi se zavedamo da je tam zunaj hudoben svet. To je nevaren kraj, z mnogimi ropa željnimi ljudmi. Je možno, da Bog resnično želi da jih pošljemo tja ven?

„Drži jih za roke tako da lahko hodijo,
spusti jih tako da lahko tečejo,
spodbujaj tako da lahko letijo.“

Rebbitzen Lori Palatnik

Med vikendom na tem družinskem kampu je temeljno učenje katerega je Nancy učila temeljilo na Genezi (1. Mojzesova knjiga) [1,27-28](#), kjer je Bog za moškega in žensko dal zapoved naj se plodita in množita. TODA! Povedala je da to samo po sebi še ni vse. Bog želi da se plodimo in množimo, da si bomo potem lahko podvrgli zemljo in imeli gospostvo! Bog je osnoval Njegov zakon, in ta je – da bo

Njegovo gospostvo izpeljano na zemlji skozi družine! Pojdite naprej in berite Genezo (1. Mojzesovo knjigo) [1,27-28](#). Vse je tam! Mi moramo živeti s to vizijo. Mi moramo dnevno živeti v razumevanju da ima Bog večji namen kot samo gnezdo polno ljubeznivih, poslušnih otrok.

Mi vzgajamo potomce da vodijo in vladajo!

Mi vzgajamo potomce da vodijo in vladajo. Mi jih nenehno pripravljamo tako, da jih bomo nekega dne lahko popolnoma zaupali v Božjo oskrbo, ven iz gnezda, da bodo izpolnili njihove poklicanosti.

V zadnjih letih sem osebno opazovala nekaj krščanskih družin, ki se nagibajo k temu da otroke zadržijo v gnezdu, skoraj v samostanskem okolju, do takrat ko bo gnezdo mogoče spodbujeno. Ni več videti, da bi bil v ozračju doma duh življenja. Videti je kot da smrt pričinja z delom. Če pomislite na nosečniško obdobje dojenčka vsi vemo, da če dojenček ostane v trebuhu preko „roka,“ da lahko nastanejo resne težave. To je točka na kateri smrt lahko prične z delom.

Svojo hčerko sem vprašala ali je Gospod v tej izkušnji kaj spregovoril njenemu srcu. Njen hiter odgovor je bil: „Da, On želi da smo kot orli!“ Orli so veličastna bitja. Pregovori [30,18-19](#) pravijo: „Tri reči se mi zde prečudovite...“ Prva je: „pot orla po nebu...“ Drage mame, ne bodite prestrašene da spodbudite vaše gnezdo ko je čas, izpustite vaše otroke Bogu in naj polete kvišku!

SHEILA LAWRENCE, Black Creek, Wisconsin, ZDA

wdlawrence1@juno.com

Wendell in Sheila sta blagoslovljena z desetimi otroki: Joseph (19), Lisa (17), Daniel (15), Timothy (14), Joshua (12), Samuel (10), Stephen (8), Isaac (6), Andrew (4) in Desiree (2½).

Neizgovorjeno sporočilo!

Slika: Charlie in Pearl sta blagoslovljena s petimi otroci: Meadow (10), Bowen (6), Rocklyn (5), Noble (3) in Autumn Rose (7 mesecev).

„Kako sem videti?“ sem vprašala svojega moža. Bil je sredin večer in pripravljena sem bila na tedensko cerkveno srečanje. Sveže našminkana in s čistimi oblačili sem se počutila precej čedno. Moja običajna pojava okoli doma je bila razkuštrana in staromodna, tako da sem vedela da sem nocoj videti precej bolje. Prepričana sem bila, da mi bo moj mož izrazil poklon. Namesto tega je rekel nekaj česar nisem bila vesela.

„Čemu se oblečeš za druge, zame pa se ne?“ je vprašal.

„Jaz kuham, čistim in pazim na majhne otroke ves dan,“ sem hitro izgovorila svoj neumen izgovor. Zagotovo ni bilo nobenega razloga da sem se tako oblekla. Ali

on ne more sprevideti, da je brezvezno tratenje časa da samo sebe naredim spodobno, razen če sem namenjena ven?

Doslej sva poročena osem let in nekje tekom teh let sem mislila da je v redu če preneham z delanjem vtisa na svojega moža s svojim videzom doma. Zagotovo, skušala bom videti urejena, če bova sploh kdaj šla na zmenek, toda to je bila redka priložnost. Mislila sem, da je vsakdanji napor da se oblečem za svojega moža le za novopečene neveste.

Toda tega vprašanja si to noč, ko sem skušala zaspiti, nisem mogla izbiti iz glave. Zakaj se lepo oblečem samo za druge, zanj pa ne? Ko sem sami sebi dovolila priznati resnico, je bilo grdo. Razlog je bil preprost - da se nisem mučila s tem. Urejanje mojih las je bilo videti takšno zapravljanje časa, ko pa me ni videl nihče drug razen njega. Spoznala sem, da je bilo neizgovorjeno sporočilo katerega sem pošiljala svojemu možu uničevalno – on tega ni vreden.

Samo zanj

Ko je naslednjega večera prišel iz dela, sem se počutila zelo bedasto, ko sem ga pozdravila s čisto srajco, počesanimi lasmi in naličenim obrazom. „Si bila zunaj?“ me je vprašal, presenečen nad mojo zunanostjo. Ko je naenkrat opazil da je bil moj trud namenjen samo njemu, mi je izrazil poklon kot če bi mi ponovno dvoril. Samo nekaj dodatnih minut na moji strani je iz njega naredilo srečnejšega moža. Seveda, ni bilo samo črtilo za ustnice katerega je imel rad. Pokazala sem mu, da mi je on bolj pomemben kot kdorkoli drug.

Ni mi bilo pretežko opravilo dati na stran pet do deset minut da izboljšam svoj videz preden moj mož prispe iz dela. Od takrat sem to vključila kot del svojega rednega dela. Nekateri dnevi so bolj neurejeni kot drugi in lahko zgrabim samo nekaj minut, toda so dnevi ko imam nekaj dodatnega časa da se uredim posebej zanj. Rada vidim odobravanje v moževih očeh.

Vprašajte svojega moža

Vsak mož si ne želi da njegova žena nosi make-up. Nekateri moške bolj cenijo da so njihove žene svežega obraza. Ste svojega moža vprašale kako on želi da ve izgledate? Mnogo žena se preprosto obleče tako da zadovoljijo samo sebe, oziroma oponašajo stil drugih žensk s katerimi se istovetijo. Ali ima vaš mož rajši da nosite obleke in krila, ali vas ima rad v športnem videzu hlač in kavbojk?

Rada nosim spete lase, ker me dolgi spuščeni lasje med hišnimi opravili zelo motijo. Moj mož ima rad spuščene lase, tako da jih preden pride domov običajno spustim in razčešem. Isto storim s krajšimi hlačami. Rada jih imam. Toda moj mož jih nima rad, tako da jih zvečer ne nosim. Temu se ni bilo pretežko odreči.

Rešite se preznojenosti

Še nikoli nisem srečala osebe, ne moškega ne ženske, ki bi mislil da so viseče

preznojene hlače in prevelike majice privlačne. Ker je ta vrsta oblačil tako udobna se pogosto nagibamo k njim. To je prav tako res z brezobličnimi jopicami. (Oh! Ali sem stopila na kak prst?) Soočimo se; tudi preprosta Amiška ženska obleka ima še vedno obliko. V životu se zoži.

Če z veseljem nosite takšne vrste oblek in bi prav tako tako rade naredile več iz vašega truda da počastite svojega moža s svojim videzom, jih tekom dneva nosite in jih potem pred moževim prihodom zamenjajte. Če ste blagoslovljena da vaš mož dela od doma, potem boste morala najti neko srednjo pot. Izbrskajte udobna oblačila, ki imajo še vedno žensko milino.

Oblecite se z namenom

Izkazovanje časti svojemu možu s prijetnim oblačenjem samo zanj ni banalna zadeva! Kraljica Estera je rešila njen celoten narod, ker se je pred svojim možem prikazala na lep in dostojanstven način. Tako mu je ustregla, da ji je kralj ponudil vse do polovice svojega kraljestva. Vzeti si nekaj minut dnevno da svojemu možu izrazite spoštovanje ni veliko v primerjavi s celim letom katerega je Estera preživela v lepotnih pripravah.

Estera [2.17](#) pravi da si je pridobila naklonjenost in milost pred kraljem. Verz 18 govori kako so zanj celo razglasili gostijo. Ali mislite da bi bil kralj tako voljan uslišati njene želje in rešiti Esterine ljudi, če bi se pred njim pokazala kot se nas tako mnogo prikaže zvečer pred našim možem?

Oblačenje samo zanj prav tako našim otrokom kaže da spoštujemo in cenimo svojega moža. Moji otroci se so sedaj privadili moji dnevni spremembi. Ko so me videli da sem prišla iz kopalnice z mnogo bolj urejenim videzom so me sprva pogosto vprašali ali bova odšla ven. Te priložnosti uporabim da jim povem kako zelo imam rada njihovega očeta in kako hočem biti zanj čedna.

Obojestranski blagoslov

Ne samo da je moj mož blagoslovljen z mojim izboljšanim videzom, tudi sama sem. Ko odvržem dnevna umazana oblačila in si nadenem čistejša in bolj privlačna, se pogosto počutim kot da sem odvrгла dnevna razočaranja.

Kadarkoli sem možev prihod pozdravila z obupnim videzom, je moje razpoloženje pogosto odsevalo moj videz. Lahko je stokati o težkem dnevu katerega ste imele ko ste resnično videti, kot da ste imela slab dan. Ko se zaradi svojega videza bolje počutim, moje razpoloženje pogosto sledi oblačilom. Rajši kot samo vse prepustiti izobešeno in izpljuvati negativne nesmisle iz svojih ust, sem se našla bolj smejočo in z ukročenim jezikom.

Moj mož je odsoten od pol osmih zjutraj do pol osmih zvečer in pogosto pride še kasneje. Tekom njegovih dolgih ur sem imela samopomilovalne zabave. Sedaj skušam gledati na dobre stvari. Ob njegovem prostem večeru imamo ponavadi naš poseben družinski obrok. Na običajen večer končamo z večerjo, počistimo, se

umirimo in bolj osredotočimo na očeta kadar pride na vrata. Z ličilom na ustnicah sem v tem našla večjo radost. Namesto da se vlečem naokoli in se pritožujem: „Končno si doma!“ se počutim pripravljeno izreči dobrodošlico svojemu možu z nasmehom in objemom.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA
pearlbarrett@yahoo.com

Najboljša mamica

Na *Above Rubies* koledarju za leto 2004 je Nancy Campbell napisala: „Vzpodbuda je bogata zemlja v kateri bodo zrasli vaši otroci do svoje polne zmožnosti.“ Pričela sem s tem.

Ko svojo dvoletnico položim k opoldanskemu počitku, stojim pri njenih vratih in ji rečem: „Julija, rada te imam. Mislim da si čudovita... ti si poslušna... ti znaš tako dobro poslušati... Jezus te tako zelo ljubi... in ne morem te dovolj pohvaliti!“

Ko sem končala, me je nekega dne pogledala in rekla: „Ti si najboljša mamica.“

Oh, radosti materinstva!

DENISE LONG, Norfolk, Virginia, ZDA
dblong@cox.net

„Pravičnost povišuje narod, greh pa je ljudstvu v nečast.“
Pregovori [12,34](#) (CHR)

Otroška čepica vojaškemu klobuku

Pred kratkim smo odšli na „družinski dan“ v vojaško bazo v Washingtonu, ker je naš 23-letni Toby odhajal v Irak. Dan je bil sestavljen iz „navodil“ kaj pričakovati če se našemu vojaku karkoli zgodi. Zelo sem bila ponosna na svojega sina. On je HOTEL oditi v Irak in pripravil je vrsto podrobnosti da se je to zgodilo. On je v civilnih zadevah, del leteče posebne operacije in ga ne bo 547 dni.

Tam je stal v svoji uniformi in s črnim klobukom. Videti je bil tako močan in čeden. Zdelo se je kot da je šele včeraj nosil otroško čepico in bil zavit v odejico. Jokala sem ko je narednik govoril o žrtvovanju katerega so delale družine da bi bila v Iraku zagotovljena svoboda. Moj sin je vpleten v obnovitveni del Iraške svobode in pomaga pri obnovitvi šol in domov, itd.

Ko smo se v slovo objeli so tekle solze. Nisem želela jokati. Imel je nalogo; on ne potrebuje solzave jokajoče mame! Toda nisem imela NOBENEGA nadzora. Moji otroci so ga objeli in bil je tako nežen in tako pogumen.

Moje delo z njegovim „vzgajanjem“ je končano. Prepričana sem da se je rodil včeraj! Želela bi ga dvigniti in pestovati na svojih rokah, toda to je samo oddaljen spomin. Sedaj ga pestujem v svojem srcu in povijam v molitve. Molim da bi semena ljubezni in žrtvovanja sejana triindvajset let, služila in ga tolažila in ga držala na Gospodovi poti.

Tako sem hvaležna, da nisem odrezala blagoslova katerega je Bog imel zame. Moja 21 letna hčerka se bo junija poročila in trenutno živi na svoje. Moj, sedaj bi bil 19-letni sin, je odšel k Jezusu pri starosti desetih let. Moje gnezdo bi bilo sedaj prazno. Kakšno prekletstvo bi bilo to. Namesto tega v moji hiši zvonijo še šest otrok. Oni so zdravilna uteha mojemu prizadetemu srcu. Lahko sem zvesta visokemu klicu materinstva in ne postanem izčrpana.

Če imate malčke, te trenutke objemajte z njimi. Vsi smo slišali: „Čas tako hitro teče.“ Sedaj vstopam v vrsto tistih, ki vedo da je to dejstvo.

SHARON HOCKENBURY, North Bend, Washington, ZDA

loveinthehouse@comcast.net

Bog je Douga in Sharon blagoslovil z Toby (23), Tori (21), Trey (11.4.1986 – 14.10.1996), Tasby (16), Taryn (13½), Tevis (11½), Tenille (8½), Trajen (6½) in Taylyn (2½).

p.s. Prosim molite za Tobyja ko služi njegovi domovini – in za vse zveste može in sinove v Iraku.

Sharon dodaja:

Mi bomo molili za tvoje vojake

Če imate moža ali sina v vojski in želite da molimo zanj, smo postavili „molitveni zid,“ kamor pripnemo fotografije. Lahko nam po e-pošti ali navadni pošti pošljete fotografijo in sliko bomo objavili na zidu. Pošljite na Hockenburys, 13825 409th Ave. SE., North Band, WA 98045

Tisočkrat hvala.

Rada bi zbrala milijon pisem zahvale za Tobyja in njegovo celotno ekipo v Iraku. Ti mladi moške potrebujejo vso spodbudo katero lahko dobe. Če želite biti del tega, kliknite na spodnjo povezavo, ter napišite vaše pismo zahvale in kliknite pošlji.

Vsa sporočila bom natisnila in mu jih poslala. Email:

loveinthehouse@comcast.net s temo „Thanks_A_Million“

Življenje kraljice

Slika: Tomovi in Candyjini otroci so: Jack (20), Rachel (18), Chelsea (16), Hannah (14), Thomas Jr. (11), Maura (11), Caleb (9), Charlea (7), Hawa (7), Olivia (3) in Cecillia (16 mesecev).

Če trenirate... boste kraljevale!

„So VSA ta dekleta vaša?“ me je pred kratkim na otroškem tušu (op. prev.: praznovanje pred porodom, ko bodočo mamico razvajajo, ji dajejo darila...) vprašala mlada mamica. Njene oči so opazovale medtem ko sem se pogovarjala z najinimi štirimi hčerkami.

„Oh, ne!“ sem smeje odvrnila, „to je samo polovica mojih deklet.“ Pustila sem da je novico vsrkala. Sedaj njene oči niso bile samo opazujoče – njena usta so se povесila! S težavo se je prebijala z njeno zvito dvoletnico. Imela je „izčrpano mlado mati“ ki je skrbela zanjo. „Imate OSEM hčera?“ je vprašala vsa prepadena. „Da, in tri fante,“ sem dodala.

Naslednje vprašanje je bilo tisto ki vedno sledi temu pogovoru in na katerega rada odgovorim: „Kako vam le uspe?“

Ta draga mamica ima napačno predstavo da jaz delam za vsakega od svojih otrok kar ona dela za „njuna dva otroka do štirih let starosti.“ Nasmehnem se in ji to povem, verjeli ali ne, zame je bilo težje ko sem imela samo dva ali tri otroke.

Nežno se spominjam dni ko je bila najina tretja (v šali sva ji rekla najin „zadnji otrok“) šele dojenček. Imela sem tri otroke pod tremi in pol leti in bilo je TEŽKO! Spominjam sem, da sem si zjutraj nadela natikače in moje noge niso počivale dokler se zvečer nisem zrušila v posteljo! Nikoli nisem prespala cele noči. Spominjam se ko sem vse tri po vrsti razvrstila na tla da jim pred spanjem zamenjam plenice (seveda, bombažne plenice katere sem sama prala!). To so bili težavni dnevi, polni začudenja, dragoceni dnevi – čudoviti dnevi za katere ne vem če bi še imela energijo da bi jih ponovila!

Toda, hvala Bogu, ni mi treba več vsega postoriti sama. Sedaj sem kraljica kraljevskega rodu v svojem gospodinjstvu! Ne perem ne posode, ne umazanega perila. Ne čistim kuhinje, ali ribam stranišč. Ne sesam preprog, ne pometam in ne pomivam po tleh. Ne pripravljam obrokov in redko sploh kupujem špecerijo ali karkoli drugega. Živim življenje kraljice!

Tu živijo princi in princese!

Čemu bi vsa ta opravila delala sama ko pa imam vse te dame in gospode na čakanju in potrebujejo vajo ter treniranje za delovanje Gradu? In to je Grad! Ker kje drugje boste vzgajali otroke Kralja kraljev? Tu mrgoli Princev in Princes. Eden je Gospod Kosil. Drugi je Šef Pomivanja posode. Bi rada bila Glavna gospa Kopalnic?

In ali veste da najpomembnejše delo v kuhinji pripada tistemu ki izprazni

pomivalni stroj? Če postavijo stvari tja kamor spadajo, celotna kuhinja gladko teče. Njihovo delo je NAJPOMEMBNEJŠE. Otroke sem prosila da mi povedo katero je NAJPOMEMBNEJŠE opravilo v kuhinji. Ugibali so vse mogoče. Videti bi morali njihove obraze, ko sem jim povedala odgovor.

Kaj pa počnem jaz? Igram se z mojim dojenčkom, menjam plenice (če se počutim pri volji), berem svojim malčkom, vrtnarim, se sprehajam in se pogovarjam o načrtih. S svojim zlatim možem se pogovarjava o upanjih in sanjah in delava na vseh teh potrebah ki morajo biti narejene da pripeljemo domov pet novih prirastkov – Heretta Joy, Ethan Dennis, Nikki-Dean Hope, Lawson Isaac in Areta Peace – sirote katere sva posvojila iz Liberije. Vse nadziram in preživljam čas z otroci – najmlajšimi, srednjimi in velikimi fanti; jih ljubim in govorim o Božjih načrtih za njihovo prihodnost. To je čudovito, delavno, polno do prenapolnjeno življenje!

Tudi ve boste kraljevale kot Kraljice!

Mnogo mater je tam kjer sem bila sama pred desetimi leti. Vi trenirate nezrele sadike, toda vi boste požela, če le ne izgubite poguma! Tudi ve boste nekega dne kraljevale kot Kraljice!

Vztrajajte v treniranju in vzgoji vašim majhnih sadik, ker potrebujejo stalno, pozorno negovanje. Ne zapravljajte svojega časa na stvareh ki so majhnega pomena, kot je zapravljanje dragocenih ur na telefonu ali računalniku. Uporabite vašo telefonsko tajnico. Naj vašim klicateljem pove, da lahko ponovno poskusijo popoldan ali pustijo sporočilo. Veliko časa preživite za vzdrževanje razmerja z vašim dragim možem, s tem ki vam daje izjemno pravico da ostanete doma in trenirate vaše otroke. On je ta s katerim boste ostala, ko bodo ta majhna bremena odrasla in odšla. Prav tako vlivajte vanj – predvsem! Bogato boste nagrajena. Pomagajte mu da sledi svojim ciljem zanj in za vašo družino. Svojim otrokom pokažite kako ga spoštovati in se mu pokoravati. Radi imejte njegove in vaše starše, dokler jih še imate.

Ko sem šla skozi težavno nosečnost sem vsakokrat obžalovala kako otroci niso dovolj dobili od mene in če bi se le počutila bolje oni ne bi bili tako prepuščeni „sami sebi.“ Toda Bog je ta obdobja uporabil da sem stopila nazaj in jim dovolila da so stopili NAVZGOR! To je bilo v tistih časih, ko se je osemletnik naučil pripraviti zajtrk. Najmlajši so se bolje naučili skupaj igrati. Vsi smo jo dobro odnesli, pravzaprav še bolje.

Katera opravila so danes pred vami? Če je večer, s čim preživljate ure? Naredite popis in sprevidite kako delati brez dela. V naši hiši med delovnim časom VSI delamo, kadar je čas za počitek mi VSI počivamo!

Pred mnogimi leti ko so bili vsi majhni, me je moj mož po svojem prihodu domov opazil delati in me vprašal: „Ali je res treba da to delaš ravno sedaj?“ Toda, moralo je biti narejeno! Spodbudil me je da vse svoje „delo“ opravim (ne mislim na čiščenje po kosilu in nujno oskrbo otrok) medtem ko njega ni, na isti način kot nekdo ki ima službo. To mi je pomagalo.

Nagrada grajskemu kralju!

Delo v hiši se preneha preden vstopi oče. Pol ure preden vstopi se vsi oprimemo dela, ter očistimo sobe in sebe. To daje grajskemu kralju (kot tudi vam in vašim otrokom) resničen občutek dovršenosti, da se počutijo da ima vse to delo katerega so opravili vrednost. To on dobi za svoje delo v službi – da pride v svoj dom, v urejeno hišo in družino!

CANDY ZACKEY, Akron, New York, ZDA
cedarz@thecedarhouse.com

Zackeyeva družina je predstavnica sirotišnice ACFI v Liberiji. Pomagali vam bodo da najdete pravega otroka za vašo družino in nudili vam bodo pomoč pri vaših vprašanjih glede posvojitvenih postopkov. Vzpostavite stik z Jackom, Rachelo ali Chelseo na: adoption@childrenconcerned.org <http://childrenconcerned.org/> ali na Rachelin mobilni telefon: (716) 954 3646

Naš urnik!

Tukaj je primer prilagodljivega urnika v našem domu.

7:00 Vsi morajo vstati. Oblečemo se, pospravimo postelje in si očistimo naše zobe. Pred zajtrkom mora vsak otrok narediti jutranja opravila. V naši hiši so: kopalnice, koš za odpadke, hranjene domačih ljubljencev (psov, mačk in pujsov), pripravljanje kosila za velike fante, pometanje tal, sesanje, čiščenje dnevne sobe, oblačenje malčkov, itd.

8:00 To je čas ko zaključimo z „dnevnim delom“. Nekateri dneve čistimo spalnice, drugič je na vrsti kuhinja kjer pospravljamo kredence, čistimo hladilnik, ribamo pulte in tla, ali je mogoče na vrsti dnevna soba ali zadnje preddverje.

9:00 Skupaj se zberemo in pojemo ter beremo Sveto pismo. Potem gremo na naloge. Ali če smo zaključili s šolskim letom – vrtnarimo ali počnemo kaj drugega.

11:00 Imamo sadni prigrizek in otroci imajo nekaj prostega časa. Običajno grem z dojenčki na sprehod.

12:00 Čas za kosilo. Imamo preprosta kosila, bodisi ostanke, pečen krompir ali sendviče.

13:00 do 14:00 Čas za tišino. To je čas katerega nikoli ne spreminjamo. V naši veliki družini potrebujemo čas da se oddvojimo drug od drugega. Gremo narazen – da ne bi prišli narazen! Dojenčki in malčki počivajo, kot lahko tudi starejši (kot jaz!) Lahko berejo knjige, toda nikomur pod nobenim pogojem ni dovoljeno biti z drugim. Ločene sobe! To traja vedno eno uro – ali, dokler se mami ne zbudi.

14:00 Zabava zlaganja perila. Otrokom berem naglas, medtem ko vsi zlagajo perilo v svoje dodeljene košare.

15:00 Prosti čas.

17:00 Čas za večerjo – potem pospravljanje, prosti čas, poprijeti pred časom za

posteljo in branje z očetom.

20:00 Čas za spanje.

Na pohodu je zeleno

Strmim skozi okno svojega majhnega doma, s priokusom debel Tennesseeja. Je sredina poletja in okoli mene je vse zeleno.

„Katero barvo ima Bog najrajši?“ me je nekega dne vprašala moja petletnica. V odgovor ji nisem mogla ponuditi verza iz Svetega pisma, temveč sem odgovorila: „Ne vem za Njegovo najbolj priljubljeno, toda prepričana sem da je zelena med tistimi katere ima najraje.“

„Poglej naokoli Chalice,“ sem nadaljevala medtem ko je z očmi na široko preiskovala panoramo ki nas obkroža. Bog je uporabil VELIKO zeleno barvico na večini Njegovih naravnih stvaritev (razen če nisi kit ali ne živiš v puščavi.) Ti veš kako imaš rada svojo roza barvico in skoraj vse pobarvaš z njo, vključno z lasmi in očmi vsakogar na tvojih slikah? Dobro, Bog ima resnično rad njegovo zeleno barvico.“

To je moja priljubljena barva in mojim malčkom je postala najljubša. Na našem domu žvečimo zelenjavo, pijemo zelenjavne sokove, srebamo zelenjavo in žvižgamo zelenjavo. Če pričnemo z zelenim je odlično. Če ne, potem v moji praktični kuhinji ne traja dolgo dokler ni zeleno. Kateri odtenek si želite? Citronsko zeleno, gozdno zeleno, vojaško zeleno ali močvirsko zeleno? Imenujte jo, mi jo bomo naredili.

Slogan v mojem domu je „ZELENA JE TAKO ZELO V REDU.“ Ko otroci pojedjo karkoli zelenega, mi morajo pokazati svoje mišice. Ponosno trenirajo njihove zelene brke, zategujejo svoje mišice dokler jim ne izstopijo vene na njihovih vratovih in s poklicnim zaupanjem razkazujejo svoje triglave (triceps) in dvoglave mišice (biceps). Oh da, ne smem pozabiti na zvočne efekte: „rrrrr, gggrrr, ...“

Pojedla sem tako veliko zelenjave da sem v eni od svojih nosečnosti mislila da bom rodila zelenega dojenčka! Ko je otroška glavica pokukala ven se je dvignil zbor veselja tistih ob moji postelji: „Serene, on ni zelen!“

„Počakajte!“ Slišim vas klicati. „Vem kam ta članek vodi. Skušali me boste prepričati da pojem več od teh stvari ki me pripravljajo k davljenju!

Tako je. Bom.

In vi odgovorite „Toda sovražim zelenjavo. Nikoli je nisem mogla jesti in moji otroci so podedovali moje izbirčne gene.“ Žalostna stvar glede teh posebnih genov je da so to zgolj navada kot modre kavbojke. Verjetno boste peli bluz ko bo vaše življenje napredovalo od manjših do večjih prehranskih težav.

Čemu ne bi poskusili na paru „zelenih kavbojk?“ One vas zagotovo pripravijo da naredite majhen ples in prevrnete kozolec ali dva. Imeli boste tako veliko energije da ne boste vedeli kaj početi z njo! Zelene kavbojke pravzaprav delujejo v manjših

odmerkih. One so resnično docela neverjetne. Nataknete si jih in one zrastejo do vaše popolne od Boga dane velikosti. Ne vsebujejo praznih želatinastih kalorij in oblikujejo vaš stas. Ne šalim se ko uporabljam izraz „kavbojke geni (op. prev.: jeans/gens - besedna igra)“. Znanstveniki so dokazali da lahko dobesedno zaustavite genetiko in omrtnite dedne bolezni na njihovih poteh, s tem da ojačate in pomladite vaše telo. Slab vpis genov lahko prepisete z obnavljanjem svojega telesa na celični ravni. Ali veste da vsakih sedem let celotno telo samo sebe popolnoma obnovi – vsako celico!

Zeleno barvilo ki zeleno naredi zeleno je znano pod imenom klorofil. To je edina molekula ki se v lepoticenju razlikuje od človeške krvi. Kadar se zelena hrana jemlje v zeleni obliki (močno premešana ali spremenjena v sok), ali še celo bolje, zmešana s sokom mladega kokosovega oreha (najbolj sterilna voda kar jo je najti v naravi in najbogatejša oblika elektrolitov, obogatenih z minerali in na zunaj podobna človeški plazmi), je to kot bi prejeli krvno transfuzijo.

Klorofil se bojuje z rastjo tumorja; deluje na nadledvične žleze, čisti limfne vozle, osvobaja arterije in oplemeniti kri. Pomaga proti radiaciji. Klorofil je ena od mnogih koristi zelenjave. Prav tako zagotavlja velik obseg vitaminov in mineralov, fitonutrientov in celuloze katera čisti debelo črevo.

Znanstveniki so poskušali, toda niso mogli reproducirati klorofila. Ne morete ga kupiti po pretirani ceni iz visoko razvitih laboratorijev v Švici. Lahko ga brezplačno najdete v užitem divjem plevelu na zadnji strani vašega dvorišča ali za cente iz posejanega semena v vašem doma rastočem vrtu. Če že morate, ga lahko za primerno ceno kupite v vaši bližnji trgovini, toda zapomnite si da vašo zelenjavo kupite ekološko pridelano. Zakaj? Ker je to vaša super hrana – snov ki polni vaš rezervoar in poganja vaš stroj. Prepričana sem da v vaše vozilo, za katerega želite da ostane v dobrem stanju ne bi vlili slabega goriva.

Žalostno dejstvo je da trgovska proizvodnja zraste v izčrpani zemlji. Zato, poleg dejstva da je škropljena s strupi, ima le majhno prehransko vrednost v primerjavi z njihovimi naravnimi brati. Naravna proizvodnja kmetuje z metodami ki obogatijo zemljo in so prehransko močne hiše. Če morate kupovati trgovinsko zaradi vaših drugih špecerij, potem zmolite molitev in naredite kar morate, toda vaša zelenjava naj bo naravna.

Zelenjava je vaše zdravilo. Ko jo boste boste gledali na ta način, postane umazano cenena.

Ko že govorim o umazaniji, tudi če imate čisto majhen košček zemljišča na svojem dvorišču ali ozek trak v prehodu pred vašo hišo, pričnite vrtnariti. Brazdali boste do „zdravilne pese.“

Vrtnarjenje, celo v lončkih na okenskih policah šiva luknje v vašem žepu ali denarnici.

Vrtnarjenje je odličen domači projekt za šolanje na domu. Mogoče si boste mislili da je vaš urnik za to leto poln in se ne morete srečati z nobeno drugo stvarjo. Verjamem da je to projekt za katerega naj bi pripravili prostor, četudi bomo morali

odstraniti druge tako-imenovane „pomembne“ poučevalne cilje. Mi lahko vzgojimo bistre otroke, ki bodo živeli neučinkovita življenja zaradi fizičnih težav.

Če se vaši otroci odlikujejo v možganskih zadevah, toda ne vedo nič o praktičnih stvareh kot je pridobivanje hrane iz zemlje in ne čutijo izpolnjenosti z delom za obilno žetev vstric z Bogom, smo izven ravnovesja. Skrb za vrt je bila prva naloga ki je bila dana človeštvu in priložnosti za duhovne lekcije in razprave so bile številne. V Pregovorih [24,27](#) govori o tem da vaš vrt spravite v cvetoči red preden delate na vašem domu. Hrana ni bila nikoli mišljena da se kupuje samo v trgovinah in to v plastičnih vrečkah.

Otroci morajo svoje roke dati v umazanijo in jih vložiti v dobro delo tega dne, postati močnejši, da jih poljublja sonce in se naučiti od kje prihaja resnična hrana. Ko se usedejo za jedilno mizo, se lahko ob dovrstitvi počutijo ponosne in bodo rajši jedli svojo zelenjavo brez sitnarjenja – konec koncev so paradižniki Johnova nagrada.

Mogoče se boste spraševali kje lahko dobite čas za vrtnarjenje z velikim krdelom otrok. Razburljivo dejstvo je da vam bo s tako veliko rokami, ki pomagajo, komaj potrebno dvigniti motiko. Na vrtu se lahko usedete na vrtni stol in dojite dojenčka ter dajete navodila vašemu krdelu. To je popolno družinsko veselje. Pravzaprav bi želela da je vsak od najinih otrok zadolžen za svojo gredico.

Mogoče boste v času svojega življenja, ko ne bo na voljo niti en otrok starejši od petih let in bo vaš vrt kot goščava plevela. Tudi sama sem bila v tem obdobju, toda še vedno sem dobila obilno nagrado rdečih paradižnikov. Moji malčki morajo kopati ob robu vrta (rob med drevesi in vrtom, kjer plevel zraste v drevesa) samo da dosežem njihovo nagrado.

In vi nadaljujete: „Še vedno sovražim zelenjavo in svojemu nosu bom morala povedati da se umiri.“ Dobro, tukaj sem da vam povem veselo novico da so končani vaši izsiljeni zeleni dnevi, za vas, za vašega moža in otroke.

Moji prijatelji zelenjave in jaz smo se spomnili „prijetne zelene“ ideje. Je slastna in odlična. Tako zelo je premešana, da dojenčki ki pričenjajo s trdo hrano in malčki ki ne morejo gristi zelenjave lahko požirajo to močno hrano in jim ne maši ust. Nič več ni skrbi kako pripraviti otroke da jedo solato. Celuloza je zmleta in zelenjava je tako lažje prebavljiva da se prične presnavljati medtem ko je še v ustih.

Moj mož in otroci, pravzaprav kdorkoli živi na „zemlji“ ker prebiva moja rodbina, imajo vsak dan zeleno tekočino. Je hitro, preprosto in nobenega sitnarjenja. Prav tako prihrani precej časa v primerjavi z rezanjem velike solate.

Še vedno se veselim slastne solate, toda prav tako kadar imam svojo tekočo podvojim zeleno porcijo. Če tekom dne jem hrano iz kateregakoli drugega surovega zelenega recepta, moj „zeleni meter“ nadaljuje z rastjo.

Preizkusite recepte.

SERENE ALLISON, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Sam in Serene imata trenutno štiri otroke: Arden (7), Chalice (5), Cedar (2½),

Vision (4 mesece) in so v postopku posvojitve bratov in sester iz Liberije – 6 let, 10 let in 14 let.

Zeleno na pohodu – za družino

Sledi temeljni recept. Prilagodite ga lahko potrebam vaše družine. Uporabite lahko več sadja kot zelenjave in počasi, ko se navadite, dodate več zelenjave. To vam bo dalo energije da boste „šli in šli“ cel dan. Lahko ga boste spili „ob odhodu“ in zagotovo vas bo naredil da boste „šli“!

1 zrela banana

2 šalčki prečiščene vode (nikoli vode iz vodovoda)

1 žlička svežega neogretega medu (poglejte pri bližnjem čebelarju) ali ga nadomestite z nekaj datelji, suhimi figami ali karkoli sladkega naravnega in polnega mineralov

2 žlički lanenega ali deviškega kokosovega olja (če teh sestavin nimate jih lahko izpustite)

Polna pest ledu

Mikser poln zelenjave (okoli pet polnih pesti – ko so zmleti, se stisnejo!) Uporabite lahko katerokoli zelenjavo – zeleno solato, špinačo, artičoko, zeleni ohrovt, listni ohrovt, regrat, peteršilj ali katerokoli zelenjavo ki raste v vašem vrtu ali se nahaja v vašem hladilniku. Zmešajte jo v Vita-Mix mešalniku na srednji hitrosti za 30 sekund in potem na največji hitrosti za 30 sekund in potem ponovno na srednji hitrosti še za nekaj sekund. Če nimate tega čudovitega mešalnika, ne zavržite ideje, mešajte malce dlje! Uživate v veliki solati v lončku.

Moje osebno zemeljsko mleko

1 zrela naravna hruška (katerokoli zrelo sadje bo v redu)

2 šalčki vode

2 žlički lanenega olja

1 majhna pest lanenih semen (po izbiri, toda to ne doda samo sestavin ki se bojujejo proti raku, temveč doda tudi bolj mazave značilnosti napitku)

2-4 naravno osušene fige

Polna pest ledu

Mikser poln zelenjave (prav tako v sezoni poberem tudi divji trpotec ali plevel in ga vržem v zmes).

Sledi zgornjim navodilom.

Zelena transfuzija

1 zvrhana žlička alg *Spirulina*

1 kozarec ledene vode kokosovega oreha

Zmešajte in počutite se prenovljeni in osveženi.

Zeleni zob Halvah

V vašem mlinčku za kavo zmeljite neko količino zelenega neoluščenega sezama katerega nameravate uporabiti. Položite ga v posodo za mešanje. Dodajte 2 zvrhani čajni žlički (ali celo več) alge *Spirulina* za dobro mero (3-4 kavne mlinčke semen). Alge *Spirulina* kupite v velikem paketu od vaše prehranske zadrage, ne v majhnih predpripravljenih škatlicah ki so predrage. Spirulina je resnična superhrana s 70% napadalnih proteinov. Vsebuje vse potrebne aminokislino v njihovih pravih vsebnostih. Lahko zamenjate tudi z *Perfect Food* ali *Barley Green*.

Dodajte nekaj zamaškov čistega (brez alkohola) izvlečka iz poprove mete.

Dodajte dovolj kokosovega olja in svežega medu da poveže sezamova semena. Če nimate kokosovega olja, lahko uporabite deviško olivno olje.

Poskusite in po potrebi dodajte še malo olja in medu.

Zvijte v kroglice in hranite v zamrzovalniku.

Jejte ko se strdi, če je ne boste že med mešanjem vso pojedli.

Sprijeta omaka

Položite sveža jabolka v Vita-Mix ali mešalnik. Olupite jih, če so iz trgovine, če so naravna so lahko neolupljena. Dodajte zelenjave kolikor si jo srce poželi – na začetku malo in potem več ko se navadite okusa. Okus ima podoben jabolčnemu soku, toda ima prednost zelenega klorofila. Ta sok je odličen za pomladitev. (za recept glej knjigo [Pomladite svoje življenje](#) – recepti za energijo)

Spoznajte družino Arndt

Slika: Otroci Arndtove družine so: Paul (24), John (23), Mark (22), Luke (20), Jude (18), James (16), Philip (15), Seth (13), Jacob (11), Nathan (10), Mary-Elizabeth (8), Caleb (6), Peter (4) in David (2).

Pokazali so mi čudovito sliko Arndtove družine. Kakšna radost je videti vse te postavne mlade fante vse hodeč po Gospodovih poteh. Poklicala sem jih in jih prosila ali bi napisali članek za *Above Rubies*. Ne samo da ga je napisala Cathy, temveč tudi njen mož Rick in njun tretji najstarejši sin Mark. Vsak od njih je napisal čudovito pričevanje in težko se je bilo odločiti katerega izbrati. Odločila sem se da natisnem odlomke iz vsakega od njih. Urednica.

Hočem ženo kot je ona

„Ena, dva, tri, štiri, pet, šest.“ Sprva je bil ženski glas komaj šepetajoč, toda medtem ko je štela, je postal glasnejši in bolj navdušen. Njeni prsti so delali po zraku nevidne krivulje. „Sedem, osem, devet, deset.“ Njen glas je postal znaten in pričela je šteti z večjim poudarkom. „Enajst, dvanajst, trinajst, štirinajst!“

Ustavila se je, usta so se ji povescila za slab centimeter in še enkrat je pogledala na našo družinsko fotografijo. „Štirinajst?“ je izustila.

„Da. To je pričetek,“ sem se namuznil. Rad povem ta stavek.

Da je pritegnila pozornost njenih sodelavk, je pomahala s prosto roko. V trenutku sta še dve dami šteli, zajemali dih in svoje roke tresli v osuplosti.

Stal sem tam in žarel. Uporabim izgovor da razkažem sliko svoje družine. Ko je gospa pri blagajni vprašala čemu na svetu sem kupil trideset škatel žitaric, se nisem mogel upreti priložnosti. Vrsta za menoj je naraščala, toda tri gospe tega niso opazile.

„Tvoja mami!“ je vzkliknila. „Videti je tako mlada! Videti je kot da je obdržala zdravo pamet!“

„Veš kaj ti povem, vzgojila sem enega dvoletnika in to mi je naredil,“ je dodala druga. „Gotovo je svetnica!“

„Ne vem kako ji uspe!“ se je hihitala druga in dvigovala roke v zrak.

Končno je zaračunala mojo špecerijo in mi pokazala veliko skupno vsoto. Z brezizraznim obrazom sem segel v svoj žep in rekel: „V redu, rad bi plačal v centih, če vam je prav.“

Rad živim v veliki družini. Rad imam svojo mami in rad vidim ko so ljudje osupli nad njo. Ko ljudje slišijo o naši družini – to je potem ko zopet pridobijo zavest – želijo vedeti eno stvar: v čem je mamina skrivnost? Mislil sem da je bila moja mama kot večina drugih ljudi že rojena vesela. Konec koncev, nikoli se ne pritožuje, nikoli se ne smili sama sebi, in ne glede kako težka je situacija, je vedno nasmejana. Mogoče je bila ona ena izmed teh redkih posameznic ki uživajo ob menjavi plenice in izgubljenem spancu med nočnim dojenjem malčkov.

Nekega dne, ko sem se prestrašen soočil z menjavo plenice, se mi je nekaj zgodilo.

„Ne želim delati tega.“ Mrko sem gledal opravilo pred seboj. „Mogoče bo mami to naredila. To delo je bolj njeno področje.“ Nenadoma me je zadelo: „Mogoče tudi ona ne mara menjati plenice.“

„Nemogoče,“ sem ostro odvrnil. „Zakaj bi se potem ves čas smehljala? In čemu se ne pritožuje? Lahko stavite, da če jaz česa ne maram, bi se prav gotovo pritoževal – kot sem se nameraval sedaj.“

Tega dne sem spoznal da mamina nenehna radost, zahvaljevanje in hvaležnost niso nekaj s čemer se je ona rodila. To je bila prej odločitev in občasno zelo težka,

boleča, pogumna odločitev. Ker se je odločila da bo svoje misli osredotočila na Boga in druge in ne nase, je bila zmožna ostati nad vsako situacijo ki se ji je znašla na poti. Ne glede kako visoki življenjski valovi so, njeno vedenje vedno povzroča da splava na vrh. S tem ko je izbrala biti radostna ko bi se lahko pritoževala in hvaležna kadar bi se lahko počutila samopomilujočo, je svoje srce spremenila v vodnjak mladosti, ljubezni in življenja. Ne samo da jo je to naredilo srečnejšo, temveč je družino to naredilo srečnejšo.

Med odraščanjem sem vedel eno stvar. Od ničesar nisem mogel pobegniti. Če sem naredil nekaj narobe, sem bil kaznovan in to je bilo to. Ta doslednost z disciplino je meni in mojim bratom ter sestram zagotovila zelo potrebno varnost. Mama je bila nezmotljivo nežna in ljubeča, celo kadar nas je grajala, toda nezmotljivo trdo. Resnica je stala kot opečnat zid okoli mene. Prizadet bi bil samo če bi treščil vanj, toda dokler sem ostal znotraj meje sem bil popolnoma svoboden, siguran in varen.

To sem tako občudoval na mami. Bila je tako močna kot njene besede. Ko je bila jezna ni nikoli prekomerno kaznovala. Ko je bila izčrpana ni nikoli premalo kaznovala. Ni mi dovolila da svoj obraz skrijem pred drugimi. Kadar me je imela na samem ni postopala bolj rezko. Bila je samo nepopustljiva, toda vedno ljubeča.

Svoje mame ne vidim več kot tako super žensko ki neutrudljivo počne karkoli. Namesto tega, vidim neverjetno ljubečo, nesebično osebo ki je izbrala in na prvo mesto postavila mene ter moje brate in sestre. Dovolj je bistra, pametna in dovolj trdo dela da bi lahko bila karkoli bi želela biti in bi bila v tem odlična. Namesto tega je izbrala da bo mama – moja mama. Lahko samo molim, da bom nekega dne našel ženo kot je ona.

MARK ARNDT

mark@arndt.com

„Če mama ni vesela, nihče ni vesel!“

Najina edina majhna hčerka se ni prikazala vse dokler nisva imela 10 velikih bratov da jo zaščitijo in sedaj ima še tri brate da jo občudujejo. Spominjam se kako sva se mnogim najinim prijateljem smilila ker imava fanta za fantom, vedno domnevajoč da sva razočarana. Težko jih je bilo prepričati da z velikim veseljem sprejmemo karkoli se je Bog odločil da nam da.

Sedaj ko so fantje odrasli, se nikomur več ne smilimo. Opazovali so te fante kako so Ricku na koruznem polju pomagali graditi dom za nas in se tako učili vsakršnih gradbeniških spretnosti ki so jih potrebovali. Sedaj, s temi na novo-najdenimi spretnostmi, so pripravljeni skrbeti za svoje lastne domove v prihodnosti. Bog je našo potrebo za večjim domom postavil na zelo omejen proračun in nas naučil kako delati težje kot smo delali

kadarkoli prej. Počutim se tako ponosno na to kar smo dokončali kot družina. Če bi imeli obilo denarja, verjetno ne bi prosila fantov da so tako trdo delali, toda sedaj lahko vidim da je bilo to tako dobro zaradi njihovega samospoštovanja. Ozrejo se lahko nazaj na vsako steno in vedo kaj je bilo potrebno narediti da sedaj stoji tam.

Ko je bil najin najstarejši, Paul, star šest let sva čutila da naju Bog kliče k šolanju na domu. Sedaj je star štiriindvajset let in se uči za svoje državne teste iz pravniškega izpita, skupaj z najinim drugim najstarejšim, Johnom, ki je star triindvajset let. Oba sledita stopinjam svojega očeta. Naslednja dva fanta, Mark, enaindvajset let in Luka, dvajset let, študirata isti poklic z nama na domu. Jude, James in Philip svoje srednješolske ure študirata v našem domu, in Seth, Jacob, Nathan, Mary-Elizabeth in Caleb so z nami v osnovni šoli. Peter prične jeseni s predšolskim izobraževanjem.

Prišla sem do tega da bolj kot kdajkoli resnično uživam s šolanjem otrok na domu. Lahko vidim zmožnost mladih mož v kar so se starejši fantje razvili. Spraševala sem se ali sva najine otroke prikrajšala, toda sedaj sem v sebi gotova da počneva to kar je zanje resnično najboljše. Kadar imajo na primer na izpitu težave, gremo nazaj čez težavo in delamo z njimi dokler niso sposobni testa narediti z odliko. Učiteljica v šoli si preprosto ne more vzeti tako veliko časa za enega študenta, brez da bi zapostavila druge študente. Mati si vedno lahko najde čas da pomaga svojim najmlajšim. Rada jih opazujem kako se učijo!

Mislím da je za starše zelo pomembno da spodbujajo odgovornost in posebno pravico discipliniranja svojih otrok. To je ena od najbolj ljubečih stvari katere bomo zanje kadarkoli naredili. Nihče drug na svetu nima pravice disciplinirati vaše otroke podobno kot vi. Vi jih morate disciplinirati še tisto minuto ko imajo slabo vedenje. Verjamem da jih naredi vesele in zadovoljne vedoč da jih bosta mama in oče disciplinirala kadarkoli bodo naredili nekaj narobe. Vi jih pripravljate za kasnejše resnično življenje ko jih bodo grdo vedenje in slabe navade lahko spravile v veliko težav. Spoznala sem, da po tem ko sem enega od otrok disciplinirala, smo končali bližje drug drugemu kot pred pripetljajem!

Radostno, z upanjem napolnjeno vedenje je dar
katerega mati dolguje družini.

Mi moramo tudi verjeti v najboljše v naših otrocih in jim pomagati da bodo verjeli sami vase. Ko sem odraščala, se spominjam ko me je moja mama v naši kuhinji precej močno disciplinirala, samo minuto preden je prejela telefonski klic ene od njenih prijateljic. Ko sem prisluškovala njenemu pogovoru in slišala omenjeno svoje ime sem se prihulila. Pričakovala sem da bom svojo mamo slišala kako omenja nespodobno stvar katero sem pravkar naredila. Namesto tega je njeni prijateljici povedala o nečem drugem kar sem ta dan dobro opravila. Hvalila me je! Komaj sem verjela. Ona je verjela vame celo ko sem pravkar nekaj narobe naredila. Počutila sem se tako hvaležno, ker je tako visoko mislila o meni, in bolj kot kdajkoli sem hotela to živeti. Več je naredila s tem ko je verjela vame, kot bi lahko naredila s tem da bi vpila name.

Prav tako sem se naučila kako pomembno je moliti k Bogu da Bog tudi nas starše disciplinira. Kot mlada mati se spominjam, da sem bila malce prezaposlena s tremi fanti v plenicah in skušala poskrbeti za vse njihove potrebe medtem ko sem bila noseča s četrnim otrokom. Tisti teden, ko sem se počutila še posebej utrujeno, sem slišala o dojenčku, ki je bil rojen s tako neurejenimi notranjimi organi da ni mogel v svoje plenice niti prdniti. Potreboval je obsežno operacijo. Spominjam se da sem razmišljala kako hvaležna bo ta mati ko bo njen otrok končno lahko napolnil svojo plenico. Spoznala sem da se lahko vsakokrat zahvaljujem Bogu, kadar otrok potrebuje menjavo plenice, ker vsak črevesni dogodek daje jasen dokaz da njegovi organi dobro delujejo!

Verjamem da Bog želi da omehčamo svoja srca za naše može in otroke ter dopustimo da se Njegova ljubezen vsak dan pokaže skozi naša dejanja. Me ne vemo ali bo današnji dan zadnji dan ko bomo lahko svojo ljubezen pokazale naši družini. Če imamo težko depresivno obnašanje, bo to okužilo ozračje z žalostjo. Kot pravi stari pregovor: „Če mama ni vesela, nihče ni vesel!“ Radostno, z upanjem napolnjeno vedenje je dar katerega matere dolgujejo članom njene družine.

Preprosto je postati preplavljen z vsemi odgovornostmi v skrbi za družino, toda me moramo gledati na Božjo modrost. Spominjam se težav katere sem imela kot nevesta v najinem majhnem apartmaju z dvema spalnicama samo s tem da sem kuhala in skrbela za umazano perilo za naju z Rickom. Če bi takrat premišljevala o tem kako bom v prihodnosti upravljala veliko večje gospodinjstvo, bi me mogoče zagrabila panika. Toda tekom let me je Bog naučil boljših poti upravljanja hiše in zadovoljiti potrebe vseh. Vsakokrat ko je bila potreba, je On imel odgovor in vedno bo imel odgovor.

CATHY ARNDT
mom@famteam.com

Njen mož jo hvali

Pred tremi minutami sem prejel od svoje žene Cathy, ki je odšla ven na nakupovanje, telefonski klic.

„Ali uganeš?“ je vzkliknila z glasom tresočim se od veselja: „Jaz sem bljuvala!“

Sijajno, sem si mislil, to je izvrstna Cathy! Med nakupovanjem ji je bilo slabo in veseli se ker je zaradi slabosti to znak da se njena dvajseta nosečnost mogoče izteče v njeno petnajsto dopolnjeno nosečnost in ne njen šesti spontani splav!

Pravkar sva praznovala šestindvajseto obletnico poroke in se pred mnogimi dnevi naučila, da nosi na novo spočetega otroka. Stara je petinštirideset let, jaz pa devetinštirideset let. Ta nosečnost ki prihaja v jeseni njenega biološkega koledarja je Cathy napolnila z žarom upanja. Z navdušenjem praznuje neudobje nosečnosti, slabosti in vrtoglavice. Nihče od naju ne ve kakšen bo končni rezultat te

nosečnosti, toda midva čakava v pričakovanju.

Ko je bila Cathy še zelo mlada, je molila za modrost. Lahko pričujem da je bila ta prošnja obilno uslišana. Videl sem jo kako se bori ko so otroci drug za drugim prihajali na svet in uspeva v raztegotovanju skromnega prihodka. Že štiriindvajset let opazujem njeno delo olepšanja stare hiše, pomivanja tal, barvanja lesenih delov in stanja na vrhu majave stare lestve da nalepi tapeto ki jo je našla na razprodaji. Pred dvema letoma, ko je te iste veščine uporabila in se pridružila meni in starejšim fantom v gradnji družinske kmetije na kmečkem polju, sem jo opazoval pri barvanju prečk v preddverju, fugiranju kopalniških ploščic in opremljanju kopalnice s policami.

Cathy je drobna oseba, toda zmožna je delati obroče okoli vsakogar. Izogiba se samo pomilovanju in zatopljenosti samo vase in sebe daje v življenja teh okoli nje. Kmalu na začetku najinega zakona sva sprejela odločitev, da omogočiva dojenčkom da se dojijo pri njej, ter da ostanejo v družinski postelji tako dolgo kolikor je to potrebno. Ko je Cathy, kot pravkar poročena nevesta prvič te misli delila z žensko ki je že imela otroke, so ji pogosto rekli: „Poglej draga, to se sliši dobro, toda počakaj dokler ti majhni navihani dojenčki ne pričnejo dobivati zob! Dojenje ti takrat ne bo videti več tako očarljivo!“ Vendarle, navzlic resničnosti dojenja mnogih doječih Arndtovih dojenčkov, je Cathy zmogla „teči tekmo“ in ostati v smeri njenih prvotnih obljub.

Pogosto je tekom let, ko se je z novorojenčkom odpravila na nakupovanje in je medtem ko je bilo njenih deset, enajst, dvanajst otrok doma, prejela dobro misleče lekcije od utrujenih mamic z razigranim malčkom okoli nje: „Mogoče se sedaj smehljaš, draga, toda samo počakaj dokler ne boš skušala vzgojiti svojega dvoletnika!“ Cathy se je smehljala in ni nič povedala o „skupini“ katero je pustila doma!

Ena od Cathyjinih skrivnosti je da dovoli smehu da prežene možne preplavljajoče situacije. Njen smeh in nasmejan obraz dviguje duha družinskih članov in prijateljev, njeno telo navdihuje z vitalnostjo in življenjem ter celo mehča srca upnikom. Ob brezštevilnih situacijah, ko so moja ramena pričela popuščati pod težo dnevnih odgovornosti, je preprost dotik, beseda njene molitve spremenila moj dan.

Ko sem pogosto opazoval kako se Cathy sooča z neusmiljenimi valovi popadkov ki prihajajo med težavnim porodom, sem razvil opis ki opisuje metodo s katero zmore obstati nad njimi - „pod-reagiranje.“ Videl sem Cathy postati tiho, skoraj ravnodušno, izbrala si je da bo popadke obravnavala samo kot začasne obiskovalce, kot če bi se na kratko ustavili in bodo kmalu zopet na svoji živahni poti. Med popadki je pogosto postala tako sproščena in malomarna (celo kadar jo je znotraj mikalo da bi paničarila) da zdravniške sestre ne bi vedele da so na poti težki popadki. Svetlega srca, voljnega obnašanja kot je njeno, uvaja občutek miru in lagodnosti v naš vsakdan in ga varuje pred napetostjo in težo. Tekom let sva se borila s plačilom naših izdatkov in s tem omogočila materi da je ostala doma. Kot mnogo družin smo se morali navaditi na rabljeno pohištvo, rabljena kolesa, pičlosti

v kopalnici in podobno. Navzlic temu je Cathy doma vedno uspela ustvariti veselo vzdušje. Ceni preprosto, odkrito zunanost tem ki so pretirano neurejeni in verjame da občutek reda naravno vodi v občutek miru.

Že skoraj dve desetletji otroke poučuje na domu, načeluje nad velikimi nakupovalnimi odpravami špecerije, ukvarja se s tridesetimi do štiridesetimi stroji umazanega perila tedensko, služi kot domača knjigovodkinja za družinske posle, vodi striženje las in najde čas za obisk osamljenih, bolnih in prizadetih.

RICK ARNDT, Millstadt, Illinois, ZDA

dad@famteam.com

STOP PRESS:

Pravkar sva spoznala da se je najina zadnja nosečnost končala s spontanim splavom. Našega malega sva izročila v roke Jezusu in prosiva za Njegovo ozdravljajočo tolažbo med obdobjem žalovanja. Najina srca so se zlomila ob izgubi najinega malega. Ponovno sem imel privilegij biti priča temu kako je Cathy, četudi je doživela uničujočo bolečino splava, našla pot da se izogne običajni pasti grenkobe in samo pomilovanja in tem okoli nje žari Jezusov značaj.

Samo včeraj dopoldan sem moral svojo običajno pogumno ženo, uničeno zaradi alarmantnih neprizanesljivih krčev povezanih s spontanim splavom, s še dvema njenima sinovoma prenesti iz avtomobila v zgornjo posteljo. Ta večer, ko to pišem, ona v tej isti spalnici zлага perilo, se smeje in poje z mlajšimi otroci in se pripravlja da bo naslednji teden, četrtega julija, gostila veliko zabavo.

Rick Arndt

Arndtovo družino lahko obiščete na naslovu www.famteam.com Več o Cathy lahko preberete v njenem Kotičku za materinska vprašanja. Prav tako lahko najdete Očetov dnevnik, Posnetek dneva in FamTeam danes!

Kot dodatek, Arndtovi konec tedna gostijo zbiranja na njihovi družinski zemlji kjer se ljudje lahko zberejo za zabavo, molitev in medsebojno pomoč.

Ste pripravljeni na avanturo?

Ali ste vedeli da je vsakomur od nas v našem življenju Bog dal „usodo.“ To sem nedavno spoznala v Svetem pismu ki ga vsi tako dobro poznamo: „Vrzi na Gospoda breme svoje, in On te bo podpiral“ (Psalm [55,22](#) CHR) Beseda 'breme' v tem verzu ni točno to kar sem mislila da je – skrbi, zaskrbljenosti in srčne težave. To je hebrejska beseda *yhab* kar pomeni, 'dar, ki je dan po Božji Previdnosti, ki je bil določen za vas, vaša življenjska usoda'.

Vaša življenjska usoda – vaše okoliščine, vaš zakon, vaša usoda v vašem domu, in celo vaše nadloge – mogoče niso to kar ste vi planirali! Temveč je to usoda, ki vam je bila dana. Namesto da se vaši življenjski usodi upirate - čemu je ne pošljete nazaj k Gospodu in zaupate Njemu da bo On opravil Svoje delo v vas?

Postavil vas je v vaše okoliščine, da vas prečisti kot zlato, da vas spremeni v podobo Njegovega dragega Sina, da iz vas naredi čudovito osebo katero je On načrtoval da postanete in da vas pripravi za Njegovo večno kraljestvo.

Če ste na tem da si izberete svojo lastno pot, vem da bi izbrali lažjo pot. Vsi smo nagnjeni k temu, kajne? Toda lažja pot vas nikoli ne bo vodila bližje h Gospodu, nikoli ne bo poglobila razumevanja Gospodovih poti, in nikoli ne bo dovolila da se spremenite v Kristusovo podobo. Vedno sem bila blagoslovljena z naslednjimi vrsticami...

Daleč najbolje je izbiro prepustiti Njemu
pot katero naj bi izbrali;
če bi mi le prepustili svoja življenja z Njim,
bi nas On vodil brez napak.

Mi, v naši slepoti, ne bi nikoli
izbrali temne ali neprijetne poti,
in tako mi nikoli ne najdemo v Njem
BOGA KI JE ZADOSTEN!

V razočaranju, težavi ali bolečini,
se mi obrnemo k Edinemu Nespremenljivemu,
in dokazujemo kako zvest, ljubeč in resničen
je Božji ljubljene Sin.

Psalm [55.22](#) nam ne pravi naj se valjajmo v naši nesrečni usodi. Ne govori vam da svoje dneve pokvarite s samo-pomilovanjem. Ne. Govorim vam da svoje breme vržete na Gospoda. Ko to storite, On ne bo samo nesel namesto vas, temveč bo On tudi vas nesel. On je obljubil da vas bo oskrboval v usodi, ki vam jo je On dal. Neki pisatelj pravi: „Kar Bog položi na vas, to položi na Gospoda.“

Beseda 'vreči' (ang: cast) v hebrejščini pomeni 'vržiti proč, met, dogodivščina.' Sijajno! Všeč mi je pridih koščka 'dogodivščine,' vam ne? To je ista beseda, ki je uporabljena v Sodnikih [9,17](#) (KJV) „Moj oče (Gideon) se je bojeval za vas in znatno tvegalo svoje življenje in vas je rešil iz roke Midiancev.“ Slovski pomen besede 'dogodivščina' je 'tvegana ali razburljiva izkušnja, drzen in težak podvig, borbeno tveganje, nekoliko nevarno.' To postaja razburljivo, kajne? Si želiš postati pustolovec živeč na robu? Celo pripravljen za nekakšno nevarno življenje?

Ko si želite urediti svoje lastno življenje in ga narediti da bo šlo po poti katero vi hočete, zgrešite vse to kar je Bog načrtoval za vas. Najbolj verjetno boste imeli zelo nezanimivo življenje brez dogodkov. Pozabite dolgočasno življenje. Ko svojo usodo vržeš na Boga, življenje postane pustolovščina! Soočali se boste z izzivi. Morati boste premagati mnogo ovir. Soočili se boste s stisko in trpljenjem. Toda to je pustolovščina življenja. Pripravlja vas na večno življenje. Drugo pismo Korinčanom [4,17-18](#) pravi: „Naša trenutna lahka stiska nam namreč pripravlja čez vso mero težko, večno bogastvo slave, ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.“

Čemu ne bi odvrgli, vaše 'toda' in 'ubogi jaz' ter ostala nikalna vedenja? Namesto tega odvrzite svoje življenje na Gospoda. Četudi se mogoče soočite s težavami, je potrebna vsa moč iz življenja ko svoje življenje odvržete na Gospoda. Veste da karkoli se zgodi, dobro ali slabo, ste ve v popolni Gospodovi volji. Kadar svojo plodnost predate Gospodu, ste lahko vesele vedoč da imate otroke katere je Bog načrtoval da jih imate, bodisi dva ali deset.

Mnoge skušajo zbežati pred svojimi okoliščinami, pred odgovornostmi njihovega doma ali celo njihovega zakona. Predstavljajte si da stojite pred sodnim stolom Kristusa in Bog vam pravi: „Zakaj si zapustila svojega moža?“

„Oh, Bog,“ se vi zagovarjate. „Z njim ne bi mogla živeti niti enega dneva več. Ti veš da je bilo težko živeti z njim. Bil je vedno jezen in razdražljiv in nikoli se ni ukvarjal z otroki.“

„Toda moja draga hčerka,“ ji Bog odgovori. „Ali nisi vedela da sem ti ga dal zato da te vodi bližje k Meni, da moj značaj vdela vate in te spremeni v mojo podobo. Dal sem ti ga, da bi se lahko naučila biti prijetna in podrejena. Tvoj značaj do njega razkriva tvoj odnos do Mene. Zgrešila si najvišji namen v svojem življenju.“

Ali se trudite življenje olajšati ali ste pripravljeni na pustolovščino?

NANCY CAMPBELL

Tuckerjeva zgodba

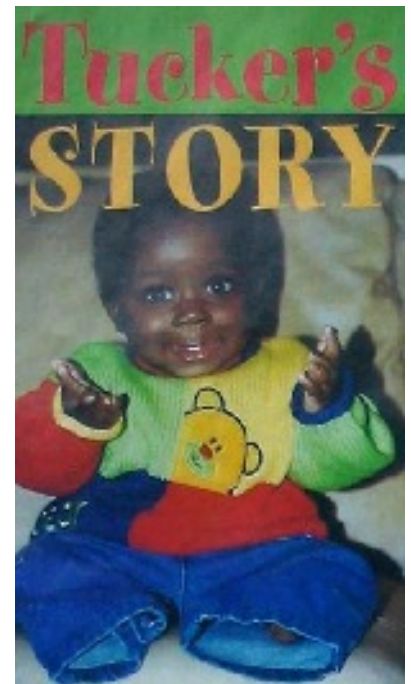
Mami, kdaj greš v Afriko da mi pripelješ domov mojega brata dojenčka?“ je zašepetal majhen glas, ko sem potegnila odejo čez Zacharyja preden izrečemo naše večerne molitve.

„Dragi, kako to da misliš da imaš v Afriki brata dojenčka?“ sem ga vprašala.

„Vem mami, in prav tak je kakor jaz! Moj dojenček nima nog kot jih imam jaz in tudi prstov nima, mami.“

Pred nekaj dnevi sem govorila o tem da se razlikuje od ostalih otrok. Zachary je bil rojen brez spodnjega dela nog in brez spodnjih delov rok. Vprašal me je ali so tam v svetu tudi drugi otroci podobni njemu. Rekla sem da, toda on ni bil podoben nobenemu drugemu otroku v severnem podeželskem Wisconsinu. Spraševala sem se ali bi se Zachary rad s kom istovetil. Ker je bil po rojstvu Nigerijec, je bilo videti smiselno iti v Afriko in dobiti dojenčka ki bi bil videti prav tako kakor on!

Zacharyja sem poljubila na čelo in mu povedala kako zelo poseben je bil in da je Bog resnično dal mamici in očetu najbolj popolnega fanta na svetu. Povedala sem mu da imam rada da njegovo srce želi deliti naš dom, toda nisem poznala

nobenega takšnega otroka v Afriki kot je on.

„Prosim, mami, pojdi po mojega brata dojenčka, ker nas potrebuje in on joka.“ Zagotovila sem Zacharyju da če bom kadarkoli izvedela da ima brata v Afriki, da bom zagotovo odšla in ga privedla. To noč sva molila za dojenčka Zaca, se pogovarjala o njem in prosila Jezusa da ga zaščiti in skrbi zanj.

„Zachary, ti si prijeten fant in mogoče nas bo Bog nekoč blagoslovil s tem da nam bo dal nekoga ki je podoben tebi.“ Nasmehnil se je in rekel: „Mami, počakaj in boš videla. Moj dojenček JE v Afriki in ti boš šla ponj in ga pripeljala.“ Usedla sem se na posteljo in strmela vanj dokler ni zaspal.

Moje srce je jokalo ko sem pomislila na izzive mojega dragega fanta s katerimi se bo moral soočiti nekega dne, toda zahvalila sem se Gospodu da nama je dal možnost biti njegova starša in radost katero imava ko ga vzpodbujava da bi bil tako dober kot je le lahko, ne glede na okoliščine.

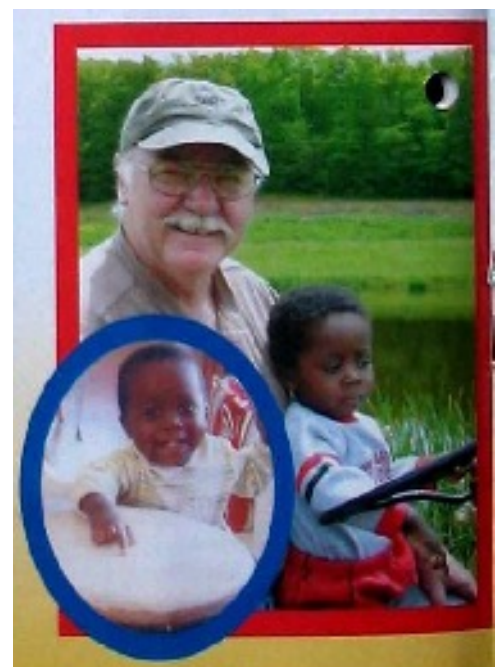
Tedne kasneje sem prejela telefonski klic ženske ki mi je povedala o tem kako ji je moj sorodnik dal knjigo katero sem napisala leta 1998 z imenom Acres of Hope (Polja upanja). Povedala mi je kako ji je moj sorodnik pripovedoval o našem sinu Zacharyju. Pretekla so leta odkar je prebrala to knjigo, toda nekega dne je slišala o dojenčku v Afriki ki je potreboval dom.

„Ne vem če me poznate, toda čutim da vas poznam skozi vašo knjigo,“ mi je pojasnila. „Vem da se vam bo to zdelo čudno, toda jaz verjamem da imate sina v Afriki.“ Ko sem slišala za tega dojenčka, sem vedela da mora biti vaš. Naravno je moja radovednost prekomerno delovala.

„Vem za dojenčka v Liberiji, Zahodni Afriki, ki je bil med civilno vojno splavljen v sedmem mesecu nosečnosti. Postopek pri splavu mu je odrezal noge od njegovega telesa in prav tako manjka večina njegovih prstov. Po čudežu je preživel.“ Mraz je šel skozi mojo hrbtenico ko sem se spomnila Zacharyjeve besede. Nemudoma sem brez dvoma vedela, da Zacharyjev brat pričakuje da grem ponj.

Teško je z besedami opisati preplavljajočo ljubezen in povezanost katero sem čutila napram temu majhnemu dojenčku ki je bil tisoče kilometrov proč v izčrpani in raztrgani deželi. Presenetljivo je bilo kako mi je Bog odprl moje srce in mi dal mir glede dobrodošlice drugega otroka v našo družino. Komaj sem čakala da to povem Zacharyju, da se je njegov brat dojenček našel.

Liberija je majhna država na obali zahodne Afrike. To je bila prva Afriška republika, ki so jo ustanovili nekdanji črno-ameriški sužnji. Liberijska civilna vojna se je pričela leta 1989 in je bila ocenjena kot ena izmed najbolj smrtonosnih in uničujočih vojn ki

so kadarkoli bile v Afriki. Njena besnost je izpridila Liberijsko ljudstvo in pustila trpeti celotno populacijo s tisočimi otroki ki so postali sirote. Tam ni tekoče vode, elektrike ali pošte. Generatorji, vodnjaki in mobilni telefoni so razkošje. Ljudje so ostali z zlomljeno in raztrgano deželo. V mnogih delih države se boji še vedno nadaljujejo in zaradi tega država ni varna za potovanje vanjo.

Takoj smo stopili v stik z Liberijskim zastopnikom v Washingtonu, v zveznem okrožju Kolumbiji, ki se je ponudil da gre v Liberijo in za nas dokonča posvojitve. Vedela sva da je bil čas bistven, ker je otrok potreboval medicinsko pomoč in politično ozračje je bilo napeto. Pet dni kasneje je najin zastopnik odšel da nam pomaga rešiti najinega sina. Skozi sodne postopke je sledilo mnogo ovir s papirji, toda končno sva prejela klic iz liberijskega sodišča da sva najinega dojenčka pravno posvojila.

Prav takrat ko sva se pripravljala za odhod v Afriko sva prejela strašljive novice o še enem vojnem izbruhu. Uporniki so se približali bliže mestu Monrovia-Ganta, mestu v katerem je bil najin dojenček. To je bil za naju težak udarec. Skušala sva izvedeti kako se počutijo dojenček in njegovi skrbniki. Dnevi so tekli brez besed. Ne morem izraziti panike in praznine katero se čutila, ker nisem vedela kje se nahaja najin sin. Vpila sem k Bogu in ga rotila da prizanese življenju mojega sina. Brezupnost ki se je zgrnila nadme je bila tolikšna, da sem jo komaj prenašala. Moje srce je krvavelo za mojim sinom in Liberijskim ljudstvom da bi oni vztrajali v takšni tragediji in žalosti.

Potem sem začutila Zacharyja plezati v svoje naročje. Gledal me je, ovil svoje majhne štrclje okoli mojega vratu in zašepetal: „V redu je mami, ni potrebe da jokaš. Bog pazi na najinega dojenčka in ne bo dovolil da se mu karkoli zgodi.“ Oh, otroška vera! Ko sem se z Zacharyjem ljubkovala dokler ni zaspal, sem razmišljala o tem kako Bog joka za vsemi tistimi ki prestajajo takšne stiske. Razmišljala sem o tem kako je dal Svojega lastnega Sina, da se ne bi nihče pogubil, temveč bi imel večno življenje. Potrebovala sem otroško vero, kot jo ima Zachary.

Slika: Zachary s svojim bratom Tuckerjem

Naslednje jutro smo dobili sporočilo od naše zveze v Liberiji. Najin dojenček in njegovi skrbniki so bili na varnem v Monroviji. Ker se je vojna tako zaostrovala, je mnogo misijonarjev zapuščalo Liberijo. Razmišljala sva da bi ga lahko pripeljali domov, toda viza še ni bila pripravljena. Trajalo bi nekako teden dni preden bi pripravili papirje za potovanje in do takrat bi misijonarji že odšli.

Nekaj mesecev prej smo praznovali selitev v naš nov po meri narejen dom. Ko sem razmišljala o vsem kar imamo in kako malo ima Liberijski narod, je mojega duha skoraj zmečkalo. Zahvalila sem se Gospodu za najine blagoslove in prosila Njega, da še naprej bedi nad najinim dragim

dojenčkom v Liberiji.

Tri dni kasneje se je zgodilo neverjetno. Naš pravkar zgrajen 557 m² velik dom je zajel ogenj in ga požgal do tal. Samo po milosti Božji sva uspela vseh sedem otrok pravočasno spraviti iz hiše. Zacharyja smo našli zadnjega, spečega na tleh med nočno omarico in posteljo! Izgubila sva vse zemeljsko imetje – naše fotografije, video posnetke otrok kot dojenčkov, dragoceno družinsko dediščino in spomine iz svojih dni ko sem kot otrok odraščala v Afriki! Ostalo ni nič drugega kot kup pepela.

Ali naju je Bog zapustil? Ali mu nisva bila zvesta? Kako bomo preživel to težko preizkušnjo? Izčrpana in čustveno izmozgana sem se usedla in gledala kar je ostalo od našega čudovitega sanjskega doma, na izgradnjo katerega smo morali čakati petindvajset let. Solze so padale iz mojih oči in potem sem zaslišala Zacharyjev sladek glas: „Mami vse bo v redu, Bog bo poskrbel za nas.“ S čim sem si zaslužila tako čudovitega majhnega fanta? Zagotovo mi je Bog dal več kot vse te zemeljske materialne zaklade, katere kdorkoli lahko končno doseže. Imela sem moža in svoje otroke. Resnično sem bila blagoslovljena, toda ena stvar je manjkala... najin sin Tucker.

Po solzah, razočaranju in naselitvi v staro podeželsko hišo nismo imeli razkošja da bi se valjali v samo-pomilovanju. Tucker je bil še vedno v Liberiji in v nevarnosti pred krogami vojne, stradanja in izpostavljenosti zdravstvenim tveganjem kot sta kolera in malarija. Preden otrok dopolni prvo leto starosti je malarija ubijalec številka ena. Hrana je postala nezadostna in medicinske oskrbe skorajda ni. Vsak drugi dan smo bili v stikih z ministrstvom za zunanje zadeve.

Potem so prispele strašljive novice... uporniki so zavzeli mesto Monrovia. Veleposlaništvo v njem je bilo zabarikadirano, streljanje z orožjem, okopi na ulicah in zaloge hrane so bile kritične. Tucker je bil bolan in potreboval je medicinsko oskrbo. Niso imeli mlečnega nadomestka da bi mu ga dali in verjetno ne bodo mogli ponovno poklicati. Prosili so nas naj molimo in rekli so še da se bodo trudili obdržati dojenčka pri življenju. Te besede so odzvanjale v mojih ušesih. Trudili se bodo dojenčka obdržati pri življenju? Prelivala sem solze in bojevala boj za ohranitev svoje vere. Medtem ko sem se bala novih poročil iz Liberije, sem se obupno držala Zacharyjevih prejšnjih besed vzpodbude: „Mami, Bog bo poskrbel za našega dojenčka.“

Slika: Tuckerjevo posvetilo

Vedela sem da ima Zachary prav. Bog je poznal tega dojenčka že v materinem trebuhu. Rešil ga je pred štirimi različnimi poskusi splava in četudi je ob svojem zadnjem poskusu splava izgubil svoje noge in prste, je Bog prizanesel njegovemu življenju in On je to storil z razlogom. Našla sem tolažbo, vedoč da Tuckerjeva zgodba še ni končana. Bog zagotovo v naše življenje ne bi pripeljal dojenčka samo zato da bi njegovo življenje upihnil.

Dnevi so minevali tako počasi. Trudili se smo osredotočiti na zamenjavo nekaj gospodinjskih stvari, misleč da bo to zaposlilo naše misli proč od tega kar se je dogajalo v Liberiji, toda mali Tucker nikoli ni bil izven naših misli. Kot mati sem našla tolažbo v pestovanju Zacharyja, najinega najmlajšega. Vedela sem, da ima Zachary posebno povezavo s Tuckerjem in na nek nenavaden način sem čutila kot če bi objemala oba.

Toda sedaj sva sodelovala z agencijo imenovano Ethica ki zagovarja v prid otrokom ujetih v neobičajnih okoliščinah.

Po skoraj dveh tednih smo prejeli klic od naše zveze. Tucker je bil resno bolan. Veliko otrok je bilo veliko dni brez hrane. Vedela sem da to za dojenčka kot je moj sin lahko pomeni smrt. Besno se poklicala Trish, direktorico Ethice. Predlagala je da se sklicujeva na humanitarno častno besedo in skušava Tuckeryja spraviti ven na ta način. Hiteli smo s pridobivanjem papirjev in Trish jih je osebno dostavila v Washington. Med njenim strokovnim znanjem in vedenjem za kaj spraševati in mojimi neizprosnimi telefonskimi klici politikom v Washington, smo končno prejeli odobritev da Tuckerju dovolijo izhod iz dežele..

V nekaj urah sem imela letalsko vozovnico za zahodno Afriko. Poklicala sem zdravnika iz naše cerkve ki mi je pomagal zbrati nujno medicinsko pomoč proti dehidraciji, antibiotike, sredstva za zmanjšanje telesne temperature, obveze, itd. Na srečo sem kot laboratorijska asistentka imela medicinsko ozadje in če bi bilo potrebno bi lahko pričela z intravenoznim postopkom ter z mojimi izkušnjami življenja v Afriki sem bila logična izbira da grem namesto svojega moža.

Ko sem pristala v zahodni Afriki sem bila hitro opomnjena na odraščanje v Kongu. Okolica in zvoki ter vonjave so prežele vsako bit mojega telesa. Zajela sem globok vdih, za kratek čas uživala v spominih in se potem pričela osredotočati na to za kar sem bila tam. Prevezeta sem bila s pričakovanjem prvega pestovanja mojega dojenčka v svojih rokah. Ko sva prispela na dogovorjeno točko in sem spoznala, da bo v nekaj minutah moj dragoceni dojenček v mojih rokah, je moje srce dobesedno preskočilo utrip. In potem se je zgodil čudežni trenutek. Iztegnila sem se za najčudovitejšim dojenčkom na svetu! Ko sem ga privila k sebi, so se najine oči srečale. Bilo je kot bi me poznal... in da sem jaz že od nekdaj poznala njega.

Zahvalila sem se našemu Liberijskemu prijatelju, ki je skrbel za Tuckerja na najboljši način kot je lahko glede na stresne vojne okoliščine. Tucker je bil podhranjen, dehidriran, imel je visoko vročino, napihnjen trebušček in grd kašelj. Pričela sem mu dodajati intravenozno tekočino, zdravila proti malariji in uporabila sem tekoče sredstvo za zniževanje vročine. Potem sem ga vso noč držala trdno ob sebi.

Zjutraj sem lahko videla očitno izboljšanje, čeprav je bil eden od Tuckerjevih štrcljev vnet in otekel. To bi lahko bilo življenjsko nevarno. Naredila sem kar sem lahko, da zagotovim da bo kasneje to noč pripravljen za pot domov. Veliko sem molila in ostalo prepustila Gospodu.

Malo preden sem poletela za ZDA, sem Tuckerja odpeljala na plažo opazovati

valove ki prihajajo na plažo. Nekaj tihega in mirnega je glede oceana. V zadnjih nekaj mesecih se je zgodilo tako veliko stvari. Težko jih je bilo vse pogledati od daleč. Bila sem na drugi strani zemeljske oble, vendarle pa sem se počutila kot če bi bila doma. Kaj je vse to pomenilo? Zahvalila sem se Bogu za rešitev Tuckerjevega življenja in ga tam na plaži na 'Afriški način' dvignila v zrak k podaljšku nebes. Potem sva sedla in se kratek čas ljubkovala. Opazovala sem tega čudovitega dojenčka katerega je Bog prihranil in bila sem prevzeta z radostjo nad darilom, katerega je Bog dal naši družini. Pričela sem razmišljati o vseh osirotelih otrocih ki so ostali tam in ki mogoče nikoli ne bodo spoznali družinske ljubezni, kot jo bo Tucker. Prosila sem Gospoda da mi pomaga da nikoli ne bom pozabila „vojnih sirot.“

Potem mi je Bog spregovoril, kot če bi sedel poleg mene. „Moj otrok, dovolil sem da doživiš ogenj in izgubo, vse to zato da odprem tvoje srce za delo katerega imam zate. Ko si bila stara dvanajst let, sem ti dal srce da dosežeš osirotele otroke v Afriki. Sedaj te kličem na misijonsko nalogo. Ogenj je vzel tvoj dom in te slekel tvojega zemeljskega lastništva. To boš ponovno zgradila, toda to bo za Afriške otroke.“

Sedaj je vse imelo smisel! Ko sem bila stara dvanajst let sem si nekoč želela imeti sirotišnico v Afriki. Le malo sem vedela da bo potrebno čakati štirideset let preden mi bo Bog dal želje mojega srca. Bog ima Njegov popoln časovni raspored in točen načrt za vaša življenja. Izkušnje skozi katere nam dovoli da gremo, so pogosto priprava na to k čemur nas bo poklical kasneje.

Tragedijo izgube našega doma sva spremenila v čudež reševanja človeških življenj v Afriki. Leta 2003 je pričelo z delovanjem podjetje Acres Of Hope Liberia, Inc. z ustanavljanjem sirotišnic, prehrambenih programov, zdravstvenih domov in šol. Sedaj služimo okoli trinajsttisoč otrokom. Bog je videl vrednost enega drobcenega splavljenega osirotelega otroka, se dotaknil srca štiriletnega Zacharyja in nam dal možnost da tragedijo preobrnemo v blagoslov.

PATTY ANGLIN, Mason, Wisconsin, ZDA

Harold in Patty sta starša šestnajstim otrokom, devet od teh je posvojenih. Osem od posvojenih otrok še vedno živi doma – Cierra (14), Ari (14), Serina (13), Tirzah (10), Tyler (9), Levi (8), Zachery (5½) in Tucker (sedaj 2½ – ko ga je Patty prinesla iz Liberije je bil star 8 mesecev).

Za več informacij kako lahko tudi vi postanete del tega življenja rešujočega služenja prosim kontaktirajte:

Acres of Hope, Inc. & Acres Of Hope Liberia, Inc.

Attn. Patty Anglin, 29525 Four Corners Store Rd.

Mason, Wisconsin 54856

telefon: 715-765-4118, telefax: 715-765-4119

email: thenest@cheqnet.net

spletna stran: www.acresofhope.org

Hočem moškega

Kot ta s katerim delim svoje življenje;
bila je moja izbira postati njegova žena!
In za najino delo, če bi lahko izbirala,
ne bi hotela nositi njegovih čevljev.

Ne, ne bom se podpisala pod peticijo svobode
da gre ženska podrejenost proč,
morala bi biti bedak da bi gospodarila svojemu soprogu,
hočem moškega in ne miš!

Ni mi potrebno dokazovati svoje moči
ker pred Božjimi očmi sva enaka,
toda delujeva različno,
Bog naju je z namenom dal na to pot.

On je moj hranitelj, kakšen dragulj,
in jaz sem pomočnica, pravšnja zanj.
Živeti vlogo ki jo je Bog planiral zame z radostjo,
me naredi popolnoma svobodno!

Kasneje...

Sedaj je čas da so stvari narejene...
bredenje po vodi, ležanje na soncu,
blato stisne moje prste pri vratih,
Razišče svet fant komaj štirih.

Sedaj je čas učenja knjig,
rože, polž, kako je videti oblak;
Razmišlja visoko kjer Bog prespi noči,
zakaj komarji naredijo tako velik ugriz.

Kasneje bo čas za šivanje in čiščenje,
Pobarvati dvorano tako nežno novo zeleno,
narediti nove gube, čiščenje tal,
Kasneje... ko ne bo imel samo štiri!

Reševanje dojenčkov s posebnimi potrebami

Vedno sem imela srce za posvojitev otrok s posebnimi potrebami in še vedno verjamem, da ima Bog tudi v prihodnosti to za naju. Kako veliko mladih mater je, ki svoje dojenčke splavijo zaradi prirojenih okvar, itd, ki bi zaključile nosečnost če bi vedele da ljubeča družina HOČE njihovega dojenčka? Brala sem da je detomor dojenčkov z Downovim sindromom okoli 90 odstoten. Grozno! Prav tako sem na internetu brala da je SAMO v Cincinnatiju v zvezni državi Ohio na čakalni listi za

dojenčka z Downovim sindromom 150 družin!

Pisala sem na CHASK (Krščanski domovi in Posebni otroci) da mi pošljejo brošuro. CHASKova ekipa najde dom za dojenčka s posebnimi potrebami in prav tako najde dojenčke s posebnimi potrebami družinam ki jih pričakujejo. Kako lahko bi bilo bralcem *Above Rubies* napolniti bolnišnice, klinike, porodnišnice in celo klinike za splave s to informacijo! Da bi svet za to izvedel, bi lahko te zgibanke puščali na celo običajnih mestih kot puščajo *Above Rubies* (čakalnice pri zobozdravnikih, frizerke, bolnišnice, itd.)!

Da prejmete brošure lahko kontaktirate CHASK na tel: 208-267-6246 ali preko e-pošte, chaskinfo@aol.com, spletna stran: www.CHASK.org

KELLEY KROEKER, misijonarja z Wyaclihhe v Braziliji
jonathan_kroeker@sil.org

Jonathan in Kelley njunega prvega otroka pričakujeta oktobra 2005.

Več o CHASKu si lahko preberete v Bushnellovem pričevanju v *Above Rubies* številka 62 na straneh 15 do 18.

Ste utrujena od stalne utrujenosti?

Slika: Prejšnja slika Jenny, slikana 3. junija, noseč krilo številka 20.

Slika: Jennyjina slika „potem“ z njenimi kavbojkami številka 20, katerih nikoli več ne bo nosila.

Bila sem debela, z umetnim mlekom hranjen otročiček in debela, majhna deklica. Kot najstnica sem postala članica [Anonimnih prekomernih jedcev](#) in kot odrasla sem postala zelo debela. Pred dvema letoma sem tehtala 100 kg in imela 34 kg odvečne telesne teže.

Vedno lačna in utrujena

Debela oseba trpi od lakote. Vedno sem bila lačna. Verjamem da sem bila že od rojstva hranjena s premalo kvalitetno prehrano. Ko sem bila deklica, sem hrano kradla. Kot odrasla sem postala prekomerno ješča, toda še vedno sem bila nenehno lačna. Pojedla bi cel zavitek polnozrnatega toasta in še vedno ne bi bila zadovoljna. V svojih dvajsetih letih sem poskušala z različnimi dietami za izgubo telesne teže. Poimenujte dieto in najverjetneje sem se z njo že trudila. Dieta z „Morsko hrano“ je moja priljubljena. Jo poznate? Kadar vidite hrano, jo pojedite.

Ko sem dopolnila štirideset let je moje telo pričelo razpadati. Imela sem enainpetdeset simptomov bolezenskih in prehranskih težav, kot so artritis, srbeča koža, razbijanje srca, glavoboli, bolečine v hrbtu, bolečine v mojih kolenih in

nenormalno nizek krvni sladkor. V posteljo sem odšla zgodaj in spala, si vzela čas za počitek, toda še vedno sem bila nenehno utrujena. Poleg debelosti sem trpela zaradi depresije, prisilne prekomerne ješčnosti in nenehno sem bila bolna. Bala sem se, da bom dobila raka ali srčno kap.

Bolečina vas primora da se spremenite. Postala sem bolna in utrujena od tega da sem bolna in utrujena in pitana s tem da sem bila debela. V svoji stiski sem klicala k Bogu: „Pomagaj mi Gospod!“ V prizadevanju kako negovati svoje telo sem postala „iskalka zdravja.“

Slovo od prekomerne ješčnosti!

Prijateljica mi je posodila knjigo z recepti Serene Allison o jedi presne žive prehrane z naslovom „[Pomladite svoje življenje – Recepti za energijo](#).“ Med branjem sem se naučila, da naša telesa stradajo za živimi encimi in hranili, svežimi vlakni, svežimi proteini, nekuhanimi jedmi in svežimi bistvenimi maščobami. En poseben stavek je pritegnil mojo pozornost - „Kuhana hrana sproži prekomerno ješčnost in odvisnost od hrane.“ Spoznala sem da imam odvisnost od kuhane hrane.

Slišala sem o presni prehrani, toda mislila sem da bom stradala če bom jedla na ta način. S polno podporo svojega moža in njegovim blagoslovom sem se odločila jesti presno. Pred dvema letoma, 10. julija 2003, sem pričela jesti 100% presno sadje, zelenjavo, oreščke in semena in vsak dan sem telovadila. Uporabila sem video s prikazom telovadbe z naslovom „[Odidite kilograme](#),“ - živahna aerobična hoja naokoli, vsako jutro za okoli 30 minut (razen nedelje.) Pred nekaj meseci sem se pridružila telovadbi z imenom Ovinki, ki kombinira aerobiko in vzdrževanje teže. Statistika prikazuje da so ljudje, ki redno izvajajo aerobiko in trening z utežmi ali trening za moč, tisti ki uspešno dosežejo trajno izgubo teže.

Nič več nimam hrepenenja po hrani. Odkrila sem sitost. Ko jeste vse presno, lahko jeste vse kar želite, vse dokler je hrana presna iz rastlin in še vedno boste izgubili presežek telesne teže. Presna hrana je obnovila moj naravni apetit, tako da vem kdaj imam dovolj. Adijo prekomerno prehranjevanje! Čutim jasnost, kot je nisem še nikoli doslej, ker sem prelomila odvisnost od hrane.

Dnevna prehrana

Iz dneva v dan jem zelo preprosto in potem ob posebnih priložnostih izvlečem Serenino knjigo „[Pomladite svoje življenje](#)“ in se zabavam s preizkušanjem nečesa novega. Za zajtrk, po telovadbi, pijem dve skodelici svežega zelenjavnega soka. V sok spremenim špinačo, zeleno, peteršilj, bučke, jabolka, in korenček. Kadarkoli lahko, kupujem naravno pridelano hrano. Sprva zelenjavni sok ni bil dobrega okusa, toda sedaj ko so se moje brbončice ozdravile se mi zdi odličen. Sok gre mimo prebavnega trakta, direktno v krvni obtok in celice preplavi s hranili za takojšnjo energijo in miselno čistost. Odlično za mamu z na domu šolajočimi otroci! Prav tako v sok spremenim tudi pirnico (kalčki) rastočo na

pladnju kuhinjskega pulta. Ta dvajset cm velika mladika ima skoraj vsa hranila kar jih človeštvo pozna!

Sillimanjin solatni preliv

- ½ skodelice deviškega olivnega olja
- ¼ skodelice Braggovega jabolčnega kisa
- ½ čajne žličke soli
- ¼ čajne žličke črnega popra
- 1 čajna žlička sesekljanega ali v kašo spremenjenega česna

Mogoče dodam Italijanski preliv ali Kitajski solatni preliv kateremu dodam zmlet sezam (zmlet v majhnem električnem mlinčku za kavo) in sončnična semena ter dodam 2 čajni žlički svežega jabolčnega soka in Braggovo sojino tekočino z aminokislinami. Za Mehiški solatni preliv dodam sveže v kašo spremenjene paradižnike, koriander in čisto malo čilija v prahu.

Sok poteši lakoto in ozdravi hrepenenje

Za kosilo ali prigrizek, kadarkoli sem lačna, uživam v sezonskem sadju. V svežem sadju so dobri ogljikovi hidrati, katere je Bog ustvaril za našo prehrano. Dajejo vam energijo in za vas niso slabi, razen če so kuhani. V Genezi beremo da je Bog Njegovim otrokom dal sadje v katerem je seme, in zelišča ki imajo botanično rečeno zelene liste. Pravzaprav je rekel: „To je tvoja hrana in zelo dobra je.“ To je resnica! Zelena listna zelenjava je zapakirana prehrana. Vsebuje klorofilno hrano direktno od sonca! Verjamem da ima večina od nas primanjkuje zelenih listov.

Vsak večer imamo za večerjo veliko zeleno solato s kumarami, paradižnikom, avokadom, rdečo papriko in na koščke narezanim korenčkom. Potem moja družina je kuhane casserole (op. prev.: Jed iz kuhanega riža, krompirja, makaronov, pečeno in potem napolnjeno z zelenjavo ali mesom.) katere sama ne jem. Moja družina je precej običajno, po moževih željah. Trudim se o tem biti tiho, toda vesela sem da imajo radi solato.

Vsak dan, potem ko se napolnim s svežim sokom ali zelenjavo, uživam v polnem prgišču (ne več!) oreščkov in semen. Naenkrat kupim samo skodelico oreščkov, ker se jih zlahka preobjem in moje telo jih dnevno ne potrebuje več kot prgišče.

Predlogi

Za pravilno prebavo jejte najprej to kar je najlažje prebavljivo. Če v svojo prehrano dodate več presne hrane in imate kake težave s slabo prebavo, mogoče najprej poskusite jesti sadje, potem solato, potem oreščke in semena in potem vašo kuhano hrano. Slednjo naj bi jedli zadnjo. Vedno si zapomnite da jeste najprej svežo in šele potem kuhano hrano.

Prav tako, kadar jeste mnogo zdrave, sveže hrane, gre vaše telo skozi postopek očiščevanja. Nekateri ljudje mislijo da so alergični na presno vegetarijansko prehrano, ker se ne počutijo dobro ko poskušajo jesti presno. Ko telo prejme

zdrava hranila, bo naredilo nekaj notranjega čiščenja hiše. Mogoče se boste za nekaj dni počutili kot da imate gripo. Kar sama naredim je to da grem v vročo banjo in počitek ali grem bolj zgodaj v posteljo. Strupene snovi so skladiščene v naših zalogah maščob. Po razstrupitvi sem izgubila nekaj kilogramov teže in sedaj to pozdravljam. Kasneje sem se počutila nadvse odlično.

Pred kratkim sem imela nekaj luksuza. Na najino srebrno petindvajseto obletnico poroke sva odšla ven na večerjo z zrezkom! S mojim možem Cliffom misliva da je biblično imeti naša praznovanja in naše „dneve za praznovanja.“ Mogoče na dan zahvaljevanja uživam v koščku purana, ali nekaj jagnjetine ko s posebno večerjo praznujemo vstajenje. Namesto da jem meso trikrat dnevno ali celo trikrat tedensko, ga jem trikrat letno. Takrat je čas za uživanje v bogati hrani, kot je meso ali celo čokoladni posladek. Potem se takoj vrnem nazaj k mojemu dnevnemu hranjenju s preprosto, zdravo presno hrano.

Vedno mi zastavijo vprašanje: „Kaj pa beljakovine?“ Zeleni listi vsebujejo okoli 50% beljakovin in presna stroga vegetarijanska prehrana zagotavlja vse beljakovine katere človeško telo potrebuje. Pomislite na dirkalnega konja z njegovimi velikimi in močnimi mišicami, zobmi in kostmi. Od kje dobi svoje proteine?

Prav tako me vprašajo kako najdem čas za izdelavo soka in pripravo solat, in: „Ali niso vsi ti izdelki, posebej naravni, predragi?“ Računi zdravnikov, lekarnarjev, bolnišnic in zobozdravnikov so tisti ki so dragi! Če bi mi bil dan drag avtomobil ki naj bi mi služil celo življenje, ali ne bi potrošila časa, denarja in energije da bi ga ohranila v dobrem stanju? Jaz vlagam v svoj bančni račun zdravja zavoljo svoje družine. Oni želijo da bi bila mama zdrava, vesela, budna, odločna in osvobodjena zasvojenosti s hrano! Cena zdrave prehrane je tega vredna. Prav tako je pomembno prejeti zadosti sončnih žarkov, svežega zraku, vode in spanja.

Manjše velikosti oblačil

Izgubila sem 27 kilogramov in da dosežem idealno telesno težo mi manjka še 9 kilogramov. Navajena sem bila nositi velika ženska oblačila, toda sedaj nosim oblačila skoraj otroške velikosti!

Uživam v bleščečem zdravju. Sem odločna in ne zapadem v depresijo. Moja koža je nežna in gladka. Imam umsko jasnost. Nisem bolna in vse dokler ostajam na presni prehrani in telovadbi, ne bom nikoli več ponovno zelo debela! Čudovito se je zbuditi zgodaj – živahna, energična in navdušena v novem dnevu služenja Jezusu. Ker je presno sadje in zelenjava bazične oblike in ima veliko vsebnost kisika, malo maščob in veliko vlaknin, nam to pomaga preprečiti srčna obolenja in raka kot tudi druga obolenja.

Slavim Gospoda Jezusa Kristusa ker mi je odgovoril na moj klic na pomoč in me pomagal naučiti kako skrbeti zase, izgubiti dodatne kilograme in odkriti sijajno zdravje.

JENNY SILLIMAN, Sequim, Washington, ZDA

jennysilliman@juno.com, (360) 681-2611

Cliff in Jenny imata osem otrok: Daniel (23), Valerie (20), David (18), Michael (15), Josh (12), Steve (8), Luke (5) in Peter (2).

<http://www.jennysilliman.blogspot.com/>

Jenny piše brezplačni e-časopis. Iz dneva v dan piše o njenem lastnem potovanju iskanja zdravja, deli drugim kar se je naučila in spodbuja druge kristjane da bi bili dobri služabniki templja/telesa s katerim jih je Bog blagoslovil.

Za prijavo pošljite prazen e-mail na: jennysjournal-subscribe@associate.com ali preberite prejšnja sporočila na <http://www.associate.com/groups/jennysjournal/>

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Podporo lahko prejmete vsak teden s prejemanjem Nancyjinih tedenskih e-predanosti.

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Vzemite si čas za Božja ročna dela

Ideje in projekti za vaše otroke

Raziskovanje narave od mladih let je odlična namera predstaviti svojim otrokom znanost in ustvarjeno okolje v katerem živimo! Ni potrebno da otroci živijo na kmetiji ali na velikem posestvu da pridjo v stik z naravo. Mnogo priložnosti obstaja v mestih in v predmestjih. Skupaj si pogledjmo nekaj idej:

1. Pritisnite in pritrdite nekaj cvetlic na karton. Lahko so uporabljene za zaznamke za druge delovne projekte. Pripišite ime cvetlic in kdaj ter kje ste jih našli. Med plastmi cvetlic uporabite [papir](#) ki pije odvečno barvo in položite nanje nekaj težkega za 2-3 tedne. Prepričajte se da bodo cvetlice pred stiskanjem popolnoma suhe.

2. Poslikajte fotografije različnih stvari v naravi in jih nalepite v album. Z drugimi besedami, naj serije fotografij prikazujejo rast in cvetenje in potem umiranje. Čudni vzorci oblakov, mavrica, zanimivi sončni vzhodi ali zahodi, ali serija posnetkov ki prikazujejo sončni vzhod ali zahod. Pajkova mreža ali bližnji posnetki žuželk, ptic ali divjih živali – ali vaših lastnih domačih ljubljencev. Zanimive liste ali drevesa v gozdu ali grmovje, stvari katere lahko najdete na plaži kot so drevesne korenine, školjke ali morske trave.

3. Vzdržujte koledar ali dnevnik posvečen naravnim opazovanjem s preprostimi

vnosi. Kdaj in katero drevo je jeseni prvo odvrгло svoje liste, kdaj sadite stvari ki jih sami vzgajate in kdaj jih pobirate. Obdobja ko drevesa na vašem dvorišču poganjajo in cvetijo in to leto rodijo svoje prve sadeže.

4. Zbirajte liste. Študirajte in jih označujte, lahko tudi s pomočjo knjige iz knjižnice, če niste prepričani da jih poznate. Zbirajte mnogo različnih barv in stopenj razvoja listov in posebej tiste ki imajo podobno strukturo. Vtisnite list na glino preden ga pritrdite, potem pogledjte kakšne čudovite vzorčke naredijo. Zapečite jih v sušilni peči in tako za seboj pustite edinstveni vzorec.

5. Opazujte rože na svojem dvorišču, lokalnem parku, otroci naj bodo zmožni ločiti med različnimi tipi cvetlic in naj bodo zmožni tudi poimenovati njene dele.

6. Dajte otroku povečevalno steklo in mogoče mikroskop. To naj bo uporabljeno za raziskovanje stvari od blizu, katere bi mogoče z prostim očesom zgrešili.

7. Pričnite z zbiranjem kamenčkov ali lupin.

8. Na dvorišču si naredite vetrnico ki kaže smer vetra. Svoje otroke naučite kako povedati iz katere smeri piha veter. Pogovarjajte se o različnih imenih vetrov in pogovarjate se čemu so nekateri vetrovi hladnejši od drugih. Pogovarjajte se o modnih tokovih in naredite zgodovino nakupovanja.

9. Vzemite svoje otroke in nahranite mestne ptiče kot so vrabci, labodi, race in golobi. Vzemite svinčnik, radirko in skicirko in jih poskusite narisati; ali naredite nekaj fotografij.

10. Vzgojite rastlino z velikimi bodičastimi baloni (lat: [Asclepias physocarpa](#)) in opazujte kako bo metulj odložil jajčeca ki se bodo spremenile v gosenice, potem v bube in končno v drugega metulja. Vaši otroci bi lahko naredili diagram in jih tekom vsakega cikla opazovali.

11. Imejte mravlje ali gojišče črvov. Velik steklen kozarec ali posodo napolnite z zemljo ki vsebuje črve ali mravlje in jih potem opazujte kako kopljejo jame in izdelujejo tunele. Prepričajte se da je v zemlji kaka naravna sestavina da bodo uživali in preverite da ne bodo mogli uiti v vaše stanovanje!

12. Vzgojite nekaj stvari skupaj v vrtu ali lončku. Zaznamujte si kaj je bilo posejano, koliko ste jih zalivali in kolikšen pridelek ste vzgojili.

13. Obiščite plažo in opazujte skalne zalivčke in ob oseki opazujte naravno okolje rastlin in živali.

14. Kupite ali naredite ptičjo hranilnico in jo obesite tja kjer lahko vaši otroci opazujejo kako se ptiči hranijo.

15. Iz knjižnice si sposodite knjigo o vremenskih vzorcih in tvorbi oblakov. Preučujte jih in si delajte zaznamke različnih tipov oblakov katere vidite. Med deževjem lahko na dež postavite majhen merilni vrč in opazujete koliko centimetrov vode se nateče.

16. Na krožnik na vašem dvorišču dajte nekaj zrnja ali hrane domačih ljubljencev in poskusite spodbuditi ježe ali druga majhna bitja da ga ponoči obiščejo, pač

glede na deželo v kateri živite.

17. Pojdite skupaj na sprehod v naravo in glejte ali lahko najdete neobičajne stvari kot prazne škržatove levke, koščke lubja ali karkoli drugega kar se vašim otrokom zdi zanimivo.

VICTORIA PURDIE, Wellington Point, QLD, Avstralija
vpurdie@optusnet.com.au © 2005

Pet jopičev

Potem ko sem svojim otrokom prebrala življenjepis [Georga Mullerja](#), sem bila izzvana da svoje otroke učim kako živeti življenje vere.

Moja najstarejša hči Kaila je zelo potrebovala zimski plašč. Predlagala sem ji da glede tega moliva in vidiva kako Bog deluje. Običajno glede takšnih stvari ne molimo. Kadar kaj potrebujemo navadno gremo v bližnjo Goodwill ali Salvation Army in kupimo kar potrebujemo. Rekla sem ji: „Mogoče Bog želi da ta denar uporabimo za nekaj drugega. Moliva torej in glejva kaj dela Bog.“

Obve sva pričeli z dnevno molitvijo da ji Bog zagotovi zimski plašč. Postajalo je vse hladneje in hladneje, toda še vedno ni bilo plašča! Kakorkoli, ostala sem trdna in rekla: „Morava še počakati. Bog bo plašč priskrbel.“

Obve sva pričeli z dnevno molitvijo da ji Bog zagotovi zimski plašč. Postajalo je vse hladneje in hladneje, toda še vedno ni bilo plašča! Kakorkoli, ostala sem trdna in rekla: „Morava še počakati. Bog bo plašč priskrbel.“

Nekaj dni kasneje je gospa iz cerkve prinesla dva plašča za katera je mislila da jih bomo potrebovali – enega za mojo hčerko in enega za mojega najstarejšega sina. Sijajno! Bili smo tako hvaležni in razburjeni ko smo videli kako je Bog deloval. Naslednji teden ji je babica podarila povsem nov zimski plašč. Tri dni kasneje ji je naša sosedka dala dva zimska plašča katera je njena hčerka prerasla. Kaila je pristala na štirih plaščih in moj sin z enim! Molili smo samo za enega!

Moja hčerka je lahko blagoslovila drugo deklico ki je potrebovala plašč. To me je spomnilo na Pismo Efežanom [3.20](#): „Njemu pa, ki more po mōči, katera deluje v nas, v vsem napraviti neznansko več od tega, kar prosimo ali mislimo,..“ Bog je izbral da nam pokaže kako On skrbi za nas, prav tako kot je On rekel. Vemo da Bog lahko stori karkoli, toda mnogokrat mu ne damo priložnosti.

Sedaj je v našem domu postala navada da kadar kaj potrebujemo molimo in čakamo. To daje našim otrokom priložnost da vidijo kako Bog deluje.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA
rhbabiak9@genevaonline.com

Robert in Hannah imata blagoslovlje: Kaila (10), Michael (8), Rachel (5), Kendra (3), Jared (18 mesecev) in sta v procesu posvojitve treh otrok iz Liberije: Bobby (7), Princess (10) in Rachel (ki bo kmalu 10). Princess in Rachel sta najboljši prijateljici.

Ena unča (0,028 kg) matere je vredna več kot funt (0,45 kg) duhovščine.

Treniranje Jacka

Slika: Jack z Williamsonom (devet let) v ACFI sirotišnici v Liberiji. Williamson in njegov brat Nay (sedem let) čakata na mamo in očeta da ju posvojita.

Ko je najin najstarejši sin dopolnil deset let, smo se preselili iz zahodnega dela države New York na Florido. Moj mož Tom je že trinajst let delal v trgovini s stroji in želel si je iti na svoje. Vedel je da če teh sanj ne bo pričel uresničevati, bo čas šel mimo in tega nikoli ne bo storil. Stopil je v veri in pričel z majhnimi deli za košnjo in oskrbo zelenic v Brandentonu na Floridi. Tom je vsak dan s seboj na delo vzel tudi Jacka. Sprva je bil Jack samo deček za vodo, toda bila sta skupaj.

Bilo je kar precejšnje prilagajanje ker najstarejši otrok ni bil vsak dan z menoj! Primoralo me je, da sem svoje napore osredotočila na hkratno treniranje treh deklet starosti osem, šest in štiri leta (poleg skrbi za malčka in dojenčka).

Jack se je pravzaprav priučil rokovanja z vsakim orodjem. Najprej je prišel na vrsto nahrbtni puhalnik za listje (obešen na hrbtu mu je visel skoraj do kolen!), potem stroj za urejanje robov zelenic. Do takrat ko je bil star dvanajst let je lahko na velikem odprtem območju upravljal s profesionalno kosilnico širine 1,2 m. Bil je dodaten par rok in učil se je kako mu biti v oporo, toda kar je bolj pomembno, Tom je v Jackovo življenje vnašal in ga treniral.

Oni zmorejo!

Ko pričnete s treniranjem vaših otrok ni lažje učiti nekoga mlajšega! Mnogo lažje jih je poslati da se igrajo in sami opravite delo. Vendarle bomo nekoč poželi sad samo če bomo vztrajali v tem opravilu treniranja. Stopite nazaj, prekrižajte vaše roke na hrbtu in povabite otroke da poskusijo – ne glede ali na vrtu delate jamice za saditev semen, merite količino soli za kruh ali pometate po vogalih. Dajte jim priložnost da se izkažejo. Oni zmorejo!

Ko zaključijo ne bo dobro narejeno; toda ne popravljajte za njimi. Hvalite jih za to kar so dobro naredili ali popravite kar je napačno narejeno in naj ponovno poskusijo, vse dokler jih ne boste pohvalili za pravilno opravljeno delo!

V treniranju svojih otrok sem vpeljala naslednje: NAUČI, PREGLEJ; POPRAVI, PREGLEJ! Zakaj? Ker otroci ne bodo naredili tega kar pričakujete. Oni bodo naredili to kar pregledate! Takšna je človeška narava. Prav zato vaš dom, kadar pričakujete družbo, malce bolj očistite. Naši otroci prav tako hočejo našo potrditev, toda zanj ne bodo prosili, če ne bodo poznali vrednosti odlično opravljenega dela.

Ko je Tom prvič odšel z Jackom na delo ni pričel z delom. Jaz sem ga že naučila kako se dela! Do takrat ko je bil Jack star devet let je lahko posejal celotno hišo, z lopato uredil da so bile vse poti popolnoma čiste za poštarja, skrbel za psa, mačko, hrčka, njegove majhne sestrice in brata dojenčka, pomil posodo prav tako kot sem jo sama, pomil kuhinjska tla bolje od mene in spekel nekaj povprečnih palačink!

Sestopajoča pooblastitev

Obstaja mnogo družin kjer so nekako trije najstarejši zelo dobro vzgojeni, toda mlajši ostanejo nevezgajeni. To v družini preobremeni starejše otroke in lahko povzroči da se jim mlajši bratje in sestre zamerijo! Starši morajo vzdrževati premike odgovornosti! Ideja katero pri učenju mlajših koristno uporabim je: sestopajoča pooblastitev.

Kdorkoli je NAJMLAJŠI otrok, ki je zmožen opravila, je ta ki mu je opravilo namenjeno. Na primer, pogosto pošljemo otroka da nam nazaj prinese kos obleke ali kuhinjsko krpo. S sestopajočo pooblastitvijo razmišljate: „Kdo se mora naučiti kako to narediti zame?“ Namesto da pošljete najbolj zanesljivega, pošljete triletnika ki se igra pri vaših nogah. Trenirajte jih da gredo kadar jih pošljete in jih ob dokončanju naloge nagradite z odobravanjem!

Sveto Pismo v Žalostinkah [3,27](#) pravi: „Dobro je možu, da je nosil jarem v mladosti svoji.“ Ta verz se je v življenju najinega sina Jacka potrdil za resničnega. Moj sin ni vedno hotel iti na delo. Kar se tega tiče, tudi moj mož ni želel! Naredila sta to zato ker je to tisto kar delajo možje!

Kot mati nisem želela videti svojega majhnega fanta tako trdo delati. Bilo je zelo vroče! Dan je bil tako dolg. Ponjave z listjem so bile tako težke in njegove mišice so bile boleče! Toda ni se pritoževal. In poznala sem boljšo pot kot pa da bi skušala spremeniti svojega moža. Jacka sem zaupala Bogu s tem da sem zaupala moževi razsodbi.

Na samem mi je bilo žal za Jacka, toda sedaj mi ni nič več. Tako sem blagoslovljena s tem ko je postal mlad mož! Tako sem hvaležna za to pred čemer je bil rešen! Medtem ko je z očetom delal je bil prezaposlen da bi padel v težave. Njegov oče je imel nad njim nadzor. Razvil je spoštovanje do svoje matere in sester in je hvaležen za vse kar storimo zanj.

Danes smo nazaj v državi New York in Tom ima cvetoče pokrajinsko podjetje z dvema tovornjakoma, ki vsak dan obratujeta! Jack ima sedaj dvajset let in vodi eno moštvo, Tom pa drugo. Tudi najine hčere so se vpletle v delo. Rachela (sedaj 18) dela skupaj z Jackom in tedensko pokosita 125 košenj.

Tom s Chelseo (starosti 16 let) dela krajinarstvo in kadar Chelsea ni zunaj na delu, skrbi za papirni del posla! Chelsea dela z računalnikom, upravlja z zaračunavanjem in prejemanjem plačil in polaga denar na banko. Skrbi da ne lezemo v dolgove!

Z zadnjimi dodatki naši družini (v letu 2004 smo posvojili dve dekleti iz zahodne Afrike ter dobili novega dojenčka!), smo sedaj v procesu posvojitve še petih otrok iz Liberije v starosti od 10 do 14 let, in morala sem pustiti delo v pisarni in se osredotočiti na družino, na učenje in treniranje ostalih najmlajših!

Hannah, starosti štirinajst let, nas dobro zalaga z doma pečenim kruhom, obroki in čistim perilom (kar ni majhno opravilo)! Thomas ml. (starosti enajst let) je odgovoren za kosila ki vsak dan gredo z ekipo. On in mlajši brat Caleb (starosti devet let) skrbita za živali in sta pravkar končala z opravilom prekopavanja vrta v dvignjene gredice! Naredila sta osemindvajset gredic velikosti 0,9 m * 1,5 m.

Moj mož svoj tovornjak menja za takega ki bo imel večjo kabino, da se mu lahko pri delu pridružijo mladi fantje. Ponovno sestopajoča pooblastitev. Dokler ne morejo iti, jih zaposlujem in treniram tako da bodo lahko odlični očetovi delavci.

To pa še ni vse! Maura (starosti 11 let) zjutraj prične z zajtrkom za celotno družino in je spretna v čiščenju hiše in menjavi Cecilijinih plenici! V Ameriki je šele petnajst mesecev!

Charlea in Hawa (oba starosti sedem let – dva tedna narazen!) sta odgovorna za dnevno čiščenje vseh petih kopalnic, čiščenje in sesanje, itd. Tavie, stara tri leta, prazni smetnjake in pomivalni stroj! Vso svojo posodo in skodelice imam na višini malih ljudi.

Priprava na življenje

Kaj pa izobrazba? Jack marljivo dela v prostih mesecih (šest mesecev letno medtem ko smo bili na Floridi, tri do štiri mesece tukaj v New Yorku). Je izjemno inteligenčen in razgledan. On ve kako delati s programi na mojem računalniku. Pomaga mi pri mojih matematičnih spretnostih. Vedno je pripravljen da me oskrbi z osupljivimi podrobnostmi o katerikoli temi. Vadi svojo glasbo (igra na instrumente s strunami – viola, violina, čelo in kitara). Izziva me v moji veri in me drži odgovorno. Sedaj preučuje svojo prihodnost. Mogoče bo odšel na medicino. Globoko je vpleten v delo služenja v Liberiji v zahodni Afriki. Njegovo srce ljubi sirote, tiste ki so ostali brez očetov in mater. Prejšnjo zimo je preživel živeč z mladim fantom njegove starosti v sirotišnici z imenom Pastirska vas, kjer je 50 fantov starosti od 15-25 let. Ti fantje so odrasli kot sirote, nekateri od njih so bili stari štiri do pet let ko so prvič prišli v sirotišnico. Ohranja prijateljstva s temi mladimi možmi in raziskuje poti kako jim pomagati najti podjetnost ali njihovo veliko željo, dom z družino v Ameriki.

Ko je zvečer doma, je običajno zaposlen z premnogimi e-maili katere prejema od družin iz vse države (in drugih delov sveta) ki se zanimajo za posvojitve. Njegova vloga v [Children Concerned](#) je snemanje fotografij in sledenje skoraj 500 otrokom katerim skušamo pomagati in delimo njihove fotografije z družinami ki bi mogoče odprle svoje srce za posvojitve.

CANDY ZACKEY, Akron, New York, ZDA

cedarz@thecedarhouse.com

Jacka dobite na jack@childrenconcerned.org

Midva jih ne zaščitiva

Naš ugleden obiskovalec s snežno belimi lasmi in urejenimi ter snažnimi brki stoji trka na naša vrata. Bil je dober prijatelj, katerega že dolgo časa nismo videli. Kar naenkrat... bum! Padel je skozi tla! Tam je bil, ugreznjen do kolen!

Ni bil poškodovan, toda na ves glas se je smejal. Po začetnem šoku smo se vsi smejali. Pomagali smo mu vstopiti in zamenjali smo to preperelo desko. Lahko verjamete? Od takrat so še trije drugi ljudje „šli skozi“ tla!

„Ooops marjetica!“

„Oprosti! Je vse v redu?“

„Pomoč! Dragi, ponovno se je zgodilo!“

Mogoče bi morali zamenjati celotna tla. To so bila močna čudovita tla narejena iz sijajnega javorja pred samo dvema letoma. Toda nismo ga zaščitili.

Nauk te zgodbe je: Če ni zaščiteno se tudi to kar je močno in čudovito lahko spremeni v staro šaro!

Ali svoje otroke zaščitite pred uničujočimi vplivi, ki lahko njihovo razmišljanje, srca in telesa spremenijo v staro šaro?

Vaša prijateljica Vangi.

p.s. Če se oglasite naokoli pazite kam stopite!

EVANGELINE JOHNSON, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Avtomobilski ključi niso za dojenčke

Pred kratkim smo se spogledovali z nakupom starejše hiše. Ena stvar o kateri smo razmišljali je bila barva s svinčeno podlago na prednji strani hiše. Ta hiša je bila zgrajena pred letom 1940 in večina teh starih hiš je uporabljala barvo na osnovi svinca, kar sedaj povezujejo z mnogimi boleznimi. V skrbeh sem bila za svoje otroke. To me je vodilo na spletno stran kjer so našteje stvari na katere je potrebno biti pozoren da preprečite zastrupljanje vaših otrok s svincem.

Moje zanimanje je vzbudilo dejstvo da tudi avtomobilski ključi vsebujejo svinec. Zatorej naj našim dojenčkom ne bi dovolili da žvečijo ali se igrajo z avtomobilskimi ključi. Prav tako naj bi se dojenčki, ki dobivajo zobe, izogibali izdelkom ki so pobarvani s svinčenimi barvami.

Če želite izvedeti več informacij obiščite spletno stran www.keepkidshealthy.com.

MONIQUE CAMPBELL, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Rocklyn ki je najin sin in Monique imata dva otroka: Joshua (4) in Harrison (skoraj 1).

Kaj ste naredili glede najbolj pomembnega dogodka v zgodovini?

Kateri dogodek je bil največji? To je bilo takrat ko je Jezus, Božji Sin na križu umrl za človeške grehe. „Vprašali boste, kaj ima to opraviti z menoj?“ Vse. Kaj boste storili s tem dogodkom bo določilo vašo sedanjo in prihodnjo usodo.

„Toda jaz živim dobro življenje. Nikoli nisem naredil ničesar kar bi prizadelo nekoga drugega. Sem član cerkve.“ Da, toda če je bilo to vse kar je bilo potrebno da vam da večno življenje, potem ni bilo razloga da je Jezus umrl. Če bi obstajala drugačna pot, potem Jezusu ne bi bilo potrebno kruto trpeti in preleti Njegovo kri.

Jezus Kristus je edina pot k Bogu, v nebesa in v večno življenje. Sam Jezus je rekel: „Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.“ (Evangelij po Janezu [14,6](#)) Ali ste se Jezusu že kdaj osebno zahvalili da je umrl za vas in da je prejel kazen za vaše grehe? Ste se kdaj pokesali vaših grehov, ki so Jezusa pribili na križ?

Če tega še niste storili, lahko to takoj storite. Zaključite svoje staro življenje in hojo po vaših lastnih poteh. Zato smo bili rojeni – da hodimo z Bogom in imamo prijateljstvo z Njegovim Sinom, Jezusom Kristusom – da smo rojeni v Njegovo družino in pridemo pod Njegovo osebno zaščito in nego.

Zakaj torej prav sedaj ne pokleknete in na glas molite to molitev: „Gospod Jezus, verjamem da si ti Božji Sin in zahvaljujem se Ti da si umrl za moje grehe. Kesam se. Obračam se stran od hoje po lastni poti in prosim Te da me Ti očistiš s Svojo krvjo. Prosim, pridi v moje srce in prevzemi nadzor nad mojim življenjem. Priznavam, na glas, da si Ti moj Gospod in moj Rešenik. Zahvaljujem se Ti da sem sedaj ponovno rojen v Tvojo družino. Amen.“

Sedaj si vzemi Jozuetov slogan...

„Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.“ Jozue [14,15](#)

Sonce še vedno vzhaja

Cathy je svojega dragocenega dojenčka v trebuhu izgubila pri dvaintridesetem tednu. Njihova srca so bila razparana, toda na dan ko so se sprožili popadki je njen sedemnajstletni sin Travis prišel k njej s tole pesmijo ki jo je napisal.

Sonce še vedno vzhaja na vzhodu,
in mirno zahaja na zahodu,
toda mi smo sedaj sklonjeni v žalovanju,
ker si ti odšel na počitek.

Kakšno glasbo iz Božjega svetišča slišiš?
Kaj te je pozvalo da si zapustil maternico?
In skočil skozi nebeško modrino,
na pot tvojega lastnega groba?

To ni bila žetvena neusmiljena kosa,
šapa na smrtni kruti roki,
temveč klic od Boga, k miru, v življenje,
glas prek obale.

Skozi nebeška vrata priplešeš z veseljem
in skozi žarečo dvorano,
in na tak blišč kot ga ni na zemlji,
ti strmiš v globokem spoštovanju.

In tam slišiš harfe angelov,
in tam sveti pojejo,
in tam nad vsemi iskrivimi zvezdami,
si ti pokleknil pred Kraljem.

In tam zveni veselo smejanje,
razveseljevanje okoli prestola,
glasne pesmi hvalnic pojejo kerubi,
ker je Božji otrok prišel domov.

Čeprav smo tukaj ostali da dan prejukamo,
in žalujemo v človeškem svetu tem,
nebesa zvonijo z vzklikanjem igranja,
in mi se bomo srečali ponovno.

Sonce še vedno vzhaja na vzhodu,
in mirno zahaja na zahodu,
toda ti si odšel na pojedino nebeško,
da v počitku z Bogom bi živel.

TRAVIS VICK, Lyles, Tennessee, ZDA
jvick@juno.com

„Nebo in zemljo kličem danes za pričo proti vam: predložil sem ti življenje in smrt,
blagoslov in prekletstvo. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod.“

Devteronomij – 5. Mojzesova knjiga [30,19](#)

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 1.000 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

Debie Strobel na dstrobel@amerytel.net

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 28 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Materinstvo

„Na svetu ni dela ki bi bilo bolj zahtevno,
nič več spoštovanja vzbujajočih opisov služb kot vzgajanje božjih semen.

To bo izzvalo vso nadarjenost, sposobnost in milino
katero ima katerokoli človeško bitje lahko v lasti...

To je najvišji klic v katerega katerakoli ženska lahko vstopi.“

Walter J. Chantry

"Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri"

[Pregovorov 31,10](#) ([AMP](#))